

Bruno Fouchereau

ΜΕΤΑ ΤΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ δεν θα ήθελα ούτε και εγώ να επεκταθώ πολύ σε ευχαριστίες, ωστόσο, αυτό που θα ήθελα να τονίσω με πάσα ειλικρίνεια είναι ότι είναι για μένα μεγάλη τιμή να ευρίσκομαι απόψε στην Αθήνα και να ομιλώ ενώπιόν σας. Ευχαριστώ πολύ θερμά τον κ. Παπαθεμελή που μου έδωσε την ευκαιρία να σας εκφράσω τις σκέψεις μου.

Το γεγονός ότι ευρίσκομαι απόψε εδώ και σας ομιλώ είναι για μένα ιδιαίτερα σημαντικό, γιατί πιστεύω ότι η Ευρώπη σήμερα δεν θα μπορέσει να επιβιώσει, να συνεχίσει να αποτελεί αυτή την εστία ειρήνης στον κόσμο, αν οι αρχές της Δημοκρατίας και οι ιστορικές και πολιτικές γνώσεις τις οποίες έχουμε συγκεντρώσει σ' αυτή τη γηραιά Ευρώπη εδώ και χιλιετίες δεν αξιοποιηθούν, ώστε να αντιμετωπίσουμε καλύτερα το μέλλον. Επομένως, για μένα, έναν Γάλλο δημοσιογράφο, το γεγονός ότι ομιλώ απόψε εδώ σ' εσάς είναι πραγματική τιμή.

Μελετώ λοιπόν τις σέκτες εδώ και 15 χρόνια και, ό,τι και αν πιστεύει κανείς, οι σέκτες είναι σίγουρα δομές που όσο και αν δημιουργούν εντύπωση απειλούμενου υπό εξαφάνιση είδους, όμως συμμετέχουν παρ' όλα τούτα στο θρησκευτικό φαινόμενο και εδώ ακριβώς έγκειται το μεγάλο πρόβλημα, ότι δηλαδή προβάλλουν στο θρησκευτικό φαινόμενο μια εικόνα του ανθρώπου η οποία επιφέρει μίαν ανασύνθεση και αποσύνθεση των κοινωνικών σχέσεων και η οποία προκαθορίζει ίσως τρομακτικές κοινωνίες για το μέλλον.

Ανέκαθεν, το θρησκευτικό φαινόμενο αποτελούσε εργαλείο σύνθεσης και ανασύνθεσης του κοινωνικού ιστού. Όταν τον 6ο αιώνα π.Χ. οι φυλές των Κελτών περνούσαν τον Ρήνο από τα ανατολικά στα δυτικά για να εγκατασταθούν στη

Γαλλία και οι πρόγονοί σας εγκαθίσταντο στη Μασσαλία, ήδη η ανασύνθεση του κοινωνικού ιστού γινόταν με βάση τη θρησκεία.

Θα μου επιτρέψετε αυτή την αναδρομή στον κόσμο της Αρχαιολογίας και της Ιστορίας, αλλά είναι σημαντικό για να καταλάβουμε σήμερα την έκταση του θέματος, γιατί το πρόβλημα δεν είναι μόνο κοινωνικό, αλλά είναι και φιλολογικό. Επειδή λοιπόν οι Κέλτες ακολούθησαν τη θρησκεία, επειδή οι κελτικές φυλές που βρίσκονταν στη Γαλλία είχαν πολιτιστικές επαφές και ανταλλαγές, μπόρεσε σε λιγότερο από έναν αιώνα να ισορροπήσει ο κοινωνικός ιστός. Οι ρωμαϊκές στρατιές, όταν εισέβαλαν ως κατακτητές στα διάφορα μέρη του κόσμου, προχώρησαν με την υπερηφάνειά τους, προχώρησαν επίσης με τους εκπροσώπους της πίστεώς τους και προσπάθησαν να ελέγξουν τους χώρους της πίστεως, τη γεωγραφία των ιερών στους τόπους στους οποίους εισήρχοντο. Θα ήταν μεγάλο λάθος να πιστέψει κανείς ότι σήμερα οι διεθνείς συναλλαγές και η γεωπολιτική δεν ανταποκρίνονται στα ίδια πρότυπα, διότι σήμερα η θρησκεία, η πίστη, περισσότερο από ό,τι στο παρελθόν και ιδίως στον 21ο αιώνα, ευρίσκονται στο κέντρο των κοινωνικών σχέσεων.

Ευρισκόμαστε σε μια περίοδο κατά την οποία η ιδεολογία, οι μοντέρνες ιδεολογίες της κοινωνικής αλλαγής ευρίσκονται σε υποχώρηση. Το μαρξιστικό-λενινιστικό ρεύμα ή το συνολικό όραμα του κόσμου στο οποίο έδωσε γέννηση ο 20ός αιώνας αποτελούν σε μεγάλο βαθμό απόδειξη της κατάρρευσης. Σήμερα, οι άνθρωποι στρέφονται προς τη θρησκευτική ταυτότητα για να επανεύρουν τις ηθικές τους αξίες και να έχουν ελπίδες ότι οι πράξεις τους θα κάνουν το μέλλον λίγο καλύτερο από το παρόν. Στο πλαίσιο αυτών των διακυβευμάτων, τα έθνη αντελήφθησαν ότι ήταν απολύτως απαραίτητο να συμμετάσχουν στο παιχνίδι. Πριν ξεκινήσω με το καθαρά γεωπολιτικό ζήτημα, θα ήθελα να σας δώσω μερικά στοιχεία που θα σας βοηθήσουν να αντιληφθείτε τη σημασία των διακυβευμάτων του φαινομένου των αιρέσεων, δηλαδή της δυναμικής που διαθέτουν οι αιρέσεις, αποτέλεσμα των οποίων είναι ότι, προκειμένου να ευημερούν και να διαιωνίζονται, έχουν ζωτική ανάγκη διείσδυσης και ελέγχου των δημοκρατικών και κρατικών δομών.

Η δυναμική των αιρέσεων

Η σφαγή του τάγματος του Ναού του Ήλιου, που αποτέλεσε ομαδική αυτοκτονία στον Καναδά, στην Ελβετία και στη Γαλλία, οι δράσεις της αίρεσης Αούμ στην Ιαπωνία, που έριξαν αέριο σαρίν στο μέτρο, αποτέλεσαν ένα είδος ηλεκτροσόκ για την Ευρώπη. Για τη Γαλλία και τις γαλλόφωνες χώρες, την Ελβετία, τον Καναδά, τα γεγονότα έγιναν προφανώς αισθητά κατά τρόπο κάπως πιο βίαιο. Έτσι, οι διάφορες δυναμικές που καθιστούσαν προφανή την ολοκληρωτική, καταστροφική και νοσηρή λειτουργία των αιρέσεων ενισχύθηκαν. Η γαλλική κυβέρνηση ψήφισε μια σειρά νόμων. Δημιουργήθηκε η MIL, δηλαδή η Διυπουργική Αποστολή για τον αγώνα κατά των αιρέσεων, υπό την αιγίδα του κ. Ζοσπέν, δομήθηκαν ορισμένα πράγματα και το πρόβλημα των αιρέσεων, βάσει ενός συνόλου προβλημάτων ασφαλείας, μικρών προβλημάτων, αποτελεί μείζον πρόβλημα ασφαλείας, μεταξύ εκείνων που αντιμετωπίζει η γαλλική διοίκηση. Αμέσως οι αιρετικές δομές αισθάνθηκαν εκεί έναν μεγάλο κίνδυνο.

Υπήρξε κινητοποίηση. Πράγματι σήμερα οι αιρέσεις, το σύνολο του μεγάλου αιρετικού ρεύματος, επιδιώκουν να αποσταθεροποιήσουν τις δομές που θα μπορούσαν να τους δημιουργήσουν πρόβλημα ή που θα μπορούσαν να καταστήσουν προφανείς τις διασπαστικές δράσεις τους. Θα δώσω μερικά συγκεκριμένα παραδείγματα. Για παράδειγμα, στην Αγγλία, η αίρεση των Τέκνων του Θεού, που αποτελεί αίρεση αγγλοσαξονικής καταγωγής και η οποία ιδρύθηκε από τον Ντέιβιντ Μπεργκ, θεωρεί την παιδοφιλία και την αιμομιξία ως ηθικές αξίες και ισχυρίζεται ότι υπάρχει στην Αγία Γραφή, ότι διδάσκεται ότι ο πατέρας κοιμήθηκε με την κόρη του κ.λπ., μία παραχάραξη των συστατικών αρχών της οικογένειας και της κοινωνίας μας, που είναι αυταπόδεικτη. Ασφαλώς οι πρακτικές της υπέστησαν δριμεία κριτική, βάσει της δυναμικής των αντιδράσεων των κρατών στο πρόβλημα των αιρέσεων, στην Αγγλία, τη Γαλλία και σε διάφορες χώρες. Πολυάριθμες καταδίκες κατέστησαν προφανή τη δράση της αίρεσης, να καταδικαστούν οι γονείς, να καταδικαστούν οι γκουρού.

Στο Λονδίνο έγινε μια δίκη-χείμαρρος της κόρης του γκουρού η οποία περιέγραψε πώς ο πατέρας της τη βίαζε επί σειρά ετών, όπως επίσης βίαζε και τις άλλες αδελφές της κ.λπ. Από τότε η αίρεση των Τέκνων του Θεού ξεκίνησε μια διαδικασία μεταμόρφωσης. Άλλαξε το όνομά της, εξατομίκευσε τις δομές της, διαφοροποίησε τις δραστηριότητές της, αλλά κυρίως εργάσθηκε ώστε να δημιουργήσει διγλωσσία, δηλαδή να δημιουργήσει μια γλώσσα προς τα έξω και μια γλώσσα προς τα μέσα. Να φροντίσει ώστε η επικοινωνία μεταξύ διαφόρων ομάδων και διαφόρων επιπέδων της δομής να είναι κρυπτογραφημένη. Για παράδειγμα, όταν έπρεπε να λεχθεί ότι έπρεπε να δοθεί μια έκθεση σε κάποιον αρχηγό, δεν τηλεφωνούσαν από τα τηλέφωνα της αίρεσης, τηλεφωνούσαν από θάλαμο.

Οι επικοινωνίες πληροφορικής ήταν κρυπτογραφημένες. Αυτό δημιούργησε πρόβλημα για την Εθνική Χωροφυλακή της Γαλλίας, η οποία, όταν έλαβε πληροφορίες για επαναδραστηριοποίηση των Τέκνων του Θεού τα έτη 1990, 1996 και 1997, ξεκίνησε κανονική εργασία αστυνόμευσης. Όμως δεν αντιμετώπιζαν πλέον μια κλασική αίρεση ή μια κλασική εγκληματική οργάνωση: αντιμετώπιζαν μια μυστική οργάνωση, αντιμετώπιζαν έναν οργανισμό, πάντοτε βέβαια αιρετικό, ο οποίος όμως λειτουργούσε όπως μια πραγματική μυστική υπηρεσία και η Χωροφυλακή είχε τεράστιες δυσκολίες -και βέβαια δεν έφθασε στα άκρα- προκειμένου να αποκαλύψει τις εφιαλτικές πρακτικές του.

Αυτό αποτελεί συγκεκριμένο παράδειγμα μετάλλαξης μιας αιρετικής δομής για να παραπλανήσει τη δημοκρατική λειτουργία μιας κοινωνίας που προσπαθεί να προστατεύσει τον εαυτό της από τις εγκληματικές δραστηριότητες μιας αιρέσεως.

Το έργο των Τέκνων του Θεού έφθασε στο σημείο να εφαρμόζουν έναν εντελώς ιδιαίτερο τρόπο χειραγώγησης του παιδικού πνεύματος. Δίδασκαν ότι οι γιατροί, οι νοσοκόμοι, οι ψυχολόγοι ήταν στην πραγματικότητα εκφράσεις του κακού, του σατανισμού, και ότι ήταν εξαιρετικά επικίνδυνοι. Όλο το λεξιλόγιο το οποίο εξυπηρετούσε στην επικοινωνία σχετικά με τις σεξουαλικές διαστροφές της αιρέσεως ήταν κωδικοποιημένο. Αυτό σημαίνει ότι τα παιδιά, όταν ανακρίνονταν από τη Χωροφυλακή ή από τους γιατρούς, ήταν κατ' αρχάς τρομοκρατημένα, επειδή

ήταν πεπεισμένα ότι είχαν απέναντι τους τον ίδιο το Διάβολο. Στη συνέχεια, όταν μιλούσαν για ενδεχόμενη κακοποίηση, χρησιμοποιούσαν όρους που δεν επέτρεπαν την αναγνώριση του υπευθύνου.

Βλέπουμε λοιπόν τις αντιδράσεις ώστε να παραπλανηθούν οι δημοκρατικές δυνάμεις που αποσκοπούν στην εξάρθρωση των εγκληματικών ενεργειών των αιρετικών ομάδων και να εξουδετερωθούν προς το παρόν από τις ομάδες αυτές, οι οποίες μελετούν πολύ προσεκτικά τις μεθόδους δράσεώς μας.

Υπάρχουν φυσικά και άλλες δραστηριότητες. Την εποχή αυτή, η αίρεση Μουν επανέρχεται δριμύτερη στις Ηνωμένες Πολιτείες και προσπαθεί να αναβαθμίσει την εικόνα της. Είναι επίσης γι' αυτήν μια ευκαιρία να εξαγνισθεί και να αποτελέσει, θα έλεγα, έναν σοβαρό οργανισμό. Κατ' αυτό τον τρόπο λοιπόν η οργάνωση Μουν συμμετείχε σε μια μεγάλη περιοδεία στις Ηνωμένες Πολιτείες με τους μεγάλους Αμερικανούς πάστορες της αμερικανικής προτεσταντικής κίνησης. Οργάνωσαν, ιδίως στον ΟΗΕ, σειρά μεγάλων συνδιασκέψεων στις οποίες εμφανίσθηκαν μεν αλλά διακριτικά ο Νταν Κέηλ, ο Λεχ Βαλέσα, υψηλές προσωπικότητες της διεθνούς πολιτικής.

Η Σαϊεντολογία

Αναφερόμενος στην Ελλάδα, οι σέκτες -ομιλώ για την Σαϊεντολογία- αντελήφθησαν πολύ καλά ότι η Αθήνα και η Ελλάδα αποτελούσαν γι' αυτές κάτι το πολύ σημαντικό για την εικόνα τους. Μπορούμε δηλαδή να πούμε ότι, για την εικόνα των αιρέσεων στον κόσμο, η αίγλη την οποία διαθέτει η Ελλάδα και η Αθήνα είναι εξαιρετικά ενδιαφέρουσα, διότι η Σαϊεντολογία την ενέταξε, ως τμήμα του μαραθωνίου της, φυσικά, για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Βλέπουμε εδώ τη διαστροφή του μηνύματος. Χρησιμοποιούνται τα ανθρώπινα δικαιώματα εναντίον της Δημοκρατίας, υποστηρίζοντας ότι όταν η Δημοκρατία καταπολεμά τις εγκληματικές ή κολάσιμες δραστηριότητες των αιρέσεων επιτίθεται στη θρησκεία, ενώ δεν πρόκειται για κάτι τέτοιο. Πρόκειται απλούστατα για την καταδίκη από-μων, των οποίων η δράση βλάπτει άλλους πολίτες. Όμως οι σέκτες επιχειρούν εδώ ένα ολίσθημα, ένα ολίσθημα σημειολογικό, δηλ. ότι οι δραστηριότητές τους, οι καταχρήσεις κεφαλαίων, οι ιδιοποιήσεις κληρονομιών και άλλες είναι στην πραγματικότητα θρησκευτικές δραστηριότητες, πράγμα απολύτως σκανδαλώδες.

Η Σαϊεντολογία χρησιμοποίησε την εικόνα της Αθήνας για να ξεκινήσει μίαν εκστρατεία, υποτίθεται, σχετικά με τα ανθρώπινα δικαιώματα. Εξήγησα προηγουμένως ότι εδώ υπήρχε σημειολογικό ολίσθημα, δηλ. παραχάραξη των εννοιών, διότι οι αιρετικές αυτές οργανώσεις, οι οποίες μερικές φορές είναι οργανώσεις εγκληματικές και ασκούν δραστηριότητες ποινικά κολάσιμες, διωκόμενες από τις αστυνομίες των ευρωπαϊκών δημοκρατιών, μπορούν να ισχυρίζονται ότι οι εγκληματικές ή ποινικά κολάσιμες αυτές πράξεις είναι στην πραγματικότητα δραστηριότητες θρησκευτικές και ότι αυτές ακριβώς οι θρησκευτικές δραστηριότητες καταπιέζονται μέσω της καταδίκης των. Αυτό αποτελεί στρέβλωση της πραγματικότητας η οποία γίνεται αντιληπτή από τους περισσότερους παρατηρητές. Είναι όμως στρατηγική η οποία εφαρμόζεται ιδίως

από τη Σαϊεντολογία αλλά και από άλλες ομάδες. Επομένως, όπως βλέπετε, ο ευρωπαϊκός μαραθώνιος για τα ανθρώπινα δικαιώματα ξεκίνησε στην Αθήνα στις 22 Ιουλίου του 1989 και, μέσω πολλών διαφημιστικών φυλλαδίων και προσπαθειών παραχάραξης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, χρησίμευσε στην αναβάθμιση της εικόνας της Σαϊεντολογίας, η οποία υπήρξε ο βασικός παράγων της εκδήλωσης αυτής, συμμετείχαν όμως και άλλες αιρετικές οργανώσεις, ιδίως η οργάνωση Μουν.

Επίσης εδώ στην Ελλάδα υπάρχει αντιπροσωπεία της ομάδας Ελσίνκι. Η ομάδα Ελσίνκι είναι ο φορέας ο οποίος, στο πλαίσιο του ΟΟΣΑ, έχει ως αποστολή να επαληθεύει και να εκτιμά την κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Ευρώπη και στα Βαλκάνια. Η οργάνωση Ελσίνκι είχε αρχικά έντονες αντικομμουνιστικές τάσεις, διότι είναι οργάνωση που δημιουργήθηκε για να στηρίξει τα ανθρώπινα δικαιώματα στις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης την εποχή του σοβιετικού καθεστώτος. Όπως σίγουρα γνωρίζετε ο ΟΟΣΑ, ο Οργανισμός για την οικονομική συνεργασία στην Ευρώπη, ιδρύθηκε από τις Ηνωμένες Πολιτείες και ευρίσκεται υπό έντονη αμερικανική επιρροή. Ο οργανισμός αυτός τελευταία εξελίχθηκε, μετά την πτώση του τείχους του Βερολίνου, και περιέλαβε μεταξύ των αποστολών του την παρακολούθηση της καταστάσεως των θρησκευτικών ελευθεριών στον κόσμο.

Διαπιστώνεται όμως ότι η ομάδα Ελσίνκι, ιδίως στη Μόσχα και εδώ στην Ελλάδα, έχει πολύ στενές σχέσεις με την Σαϊεντολογία. Εδώ έχετε ένα έγγραφο που αποτελούσε οδηγό για την προστασία των δικαιωμάτων σας, έναν οδηγό που μοιράστηκε στους Σαϊεντολόγους, ώστε να καταφέρουν να παρακάμπτουν τις διάφορες ενέργειες εναντίον τους. Ο οδηγός αυτός συντάχθηκε σε συνεργασία με τον πρόεδρο της Επιτροπής Ελσίνκι στην Ελλάδα. Βλέπουμε λοιπόν ότι γίνεται προσπάθεια εντός της δομής των αιρέσεων όχι μόνον για να εξουδετερωθούν οι δράσεις αποκάλυψης της εγκληματικής δραστηριότητάς τους, αλλά επιπλέον εργάζονται εις βάθος για να επιτύχουν διείδυση και έλεγχο των κρατικών δομών, προσπάθεια η οποία έχει επιτύχει ορισμένα αποτελέσματα. Αργότερα, στην ομιλία μου, θα προχωρήσουμε σε περισσότερες λεπτομέρειες, προς το παρόν σας προτείνω να παρακολουθήσουμε μια ταινία διάρκειας περίπου είκοσι λεπτών που έχω κάνει για την γαλλική τηλεόραση σχετικά με την πόλη Κλιαργουότερ.

Το Κλιαργουότερ είναι η πόλη των Σαϊεντολόγων στις Ηνωμένες Πολιτείες και η ταινία αυτή δείχνει πώς λειτουργεί αυτή η πόλη και πώς η Σαϊεντολογία έχει αποκτήσει σχεδόν πλήρη έλεγχο της περιοχής αυτής της Φλόριδας. Το Κλιαργουότερ ευρίσκεται επίσης δίπλα στο αεροδρόμιο της Τάμπα, το οποίο δεν στερείται ενδιαφέροντος, διότι η Τάμπα αποτελεί την βάση, την έδρα, της αμερικανικής πολεμικής αεροπορίας.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Λιακάδα όλο το χρόνο, άσπρη άμμος και κοκκοφοίνικες, η αιώνια εικόνα της Φλόριδας. Μια πολύ συντηρητική μικρή πολιτεία, φαινομενικά πολύ ήσυχη. Μια πόλη της οποίας το όνομα επιλέχθηκε στα τέλη του 19ου αιώνα εις μνήμην του πεντακάθολου ποταμού που τη διέσχιζε. Το ποτάμι αυτό έχει αξαφανισθεί εδώ και πολύ καιρό, αλλά ο τόπος δεν άλλαξε όνομα: Clearwater

(Κλιαργουότερ, ελληνικά: Καθαρό νερό). Εκατό χιλιάδες κάτοικοι, εκατό τοις εκατό Σαϊεντολόγοι. Η αίρεση αυτή παντού: σε κάθε γωνία, σχολείο, αίθουσα συνεδριάσεων, βιβλιοθήκη, τα πάντα φρου- ρούμενα επί εικοσιτετραώρου βάσεως από κάμερες επιτήρησης. Στην είσοδο, κάθε κτηρίου, με καφέ παντελόνι και άσπρο πουκάμισο, άνδρες της ασφαλείας φρουρούν συνεχώς την Εκκλησία της Σαϊεντολογίας.

Τίποτα ωστόσο στο παρελθόν δεν προμήνυε ότι η τουριστική αυτή πόλη θα γινόταν ο ιερός τόπος της αιρέσεως. Τίποτα, εκτός από τη θέληση ενός ανθρώπου: του Λαφαγιέτ Ρον Χάμπαρντ, του ιδρυτή της. Το 1967 αναζητούσε την κατάλληλη βάση για να θέσει το θεμέλιο λίθο αυτού που αργότερα θα γινόταν μια αυτοκρατορία: Κλίαρ (καθαρός) είναι η ονομασία του πρώτου βαθμού που πρέπει να πάρει κανείς για να γίνει Σαϊεντολόγος, διάλεξε λοιπόν το Κλιαργουότερ.

Η δράση του στράφηκε προς δύο κατευθύνσεις: Για να καταλάβει την πόλη, οργάνωσε ένα μυστικό σχέδιο, το σχέδιο «Νορμανδία». Η απόβαση της Σαϊεντολογίας στη Φλόριδα έπρεπε, σύμφωνα με τις διαταγές του, να γίνει σε όλα τα επίπεδα. Υπήρξε κατάλογος όλων των στόχων: έλεγχος όλων των οργάνων του Τύπου, εξασφάλιση της πλήρους υποταγής των κυριοτέρων πολιτικών προσώπων της περιοχής, έλεγχος της Δημοτικής Αστυνομίας, χωρίς φυσικά να λησμονούμε τη δικαστική μηχανή. Ο Ρον Χάμπαρντ, πρώην αξιωματικός της υπηρεσίας πληροφοριών των Αμερικανών πεζοναυτών, πέθανε το 1986, ένα μέρος όμως της στρατηγικής του εφαρμόσθηκε μεθοδικά. Σήμερα, στους δρόμους της πόλης η τελετουργία είναι απaráβατη: Οι μύστες βαδίζουν σε ομάδες, πλαισιωμένοι πάντοτε από άνδρες ασφαλείας της Σαιεντολογίας. Το Κλιαργουότερ έχει γίνει το Γενικό Στρατηγείο της αιρέσεως.

Όπως είναι φυσικό, η πόλη συγκεντρώνει πολύ το ενδιαφέρον των αντιπάλων της αιρέσεως από όλον τον κόσμο. Ο Ζαν Μισέλ Πλεζαντιέ είναι δικηγόρος. Είναι ο κυριότερος δικηγόρος των γαλλικών ενώσεων του αγώνα κατά της αιρέσεως. Είναι η πρώτη φορά που έρχεται στο Κλιαργουότερ, αλλά έχει σοβαρό λόγο: Επιθυμεί να συνενώσει σε ομοσπονδία τις αντισαϊεντολογικές ενώσεις όλου του κόσμου, η μεγαλύτερη των οποίων εδρεύει ακριβώς εδώ.

Στον αριθμό 22 της λεωφόρου Χάρισον Φορντ ένα μικρό διώροφο κτήριο στεγάζει τα γραφεία αυτού του ιδρύματος. Ακριβώς δίπλα, το λευκό αυτό κτήριο συγκεντρώνει τις κεντρικές αίθουσες συνεδριάσεων της Σαϊεντολογίας. Η Στήση Μπρουκς αγωνίζεται κατά της αιρέσεως από τότε που εγκαταστάθηκε σ' αυτό, εδώ και 9 χρόνια. Την εποχή εκείνη ήταν μία από τους υπεύθυνους. Σήμερα, οι παλιοί φίλοι της Σαϊεντολόγοι είναι εναντίον της και εκείνη ανταποδίδει: «Χρησιμοποίησαν αστυνομικούς για να προστατευτούν από εμάς» και επηρέασαν εντελώς την Αστυνομία. Τώρα πιστεύουν ότι εμείς είμαστε οι εγκληματίες».

Μπροστά από κάθε κτήριο που ανήκει στην Εκκλησία, αστυνομικοί του Κλιαργουότερ και άντρες της ασφαλείας των Σαϊεντολόγων επιτηρούν και προστατεύουν την περιουσία της αιρέσεως. Η πόλη φιλοξενεί την Αστυνομία της, ανθρώπους και οχήματα, όλα είναι νόμιμα και απολύτως επίσημα.

Αυτό λέγεται «δραστηριότητα εκτός υπηρεσίας» (Η εικόνα παρουσιάζει αστυνομικούς να διαλύουν διαδηλωτές κατά της Σαϊεντολογίας). Συχνά οι αστυνομικοί προσφέρονται εθελοντικά για τη δουλειά αυτή, που τους επιτρέπει να συμπληρώνουν κάπως το μηνιαίο εισόδημά τους. Ταρίφα: 160 γαλλικά φράγκα την ώρα. Στο εσωτερικό αυτό έγγραφο της Αστυνομίας, που αναφέρεται στους οκτώ πρώτους μήνες του έτους 2000, η Σαϊεντολογία κατέβαλε κατ' αυτόν τον τρόπο στους άντρες της Δημοτικής Αστυνομίας άνω των 700.000 γαλλικών φράγκων για να εξασφαλίσει στον εαυτό της κάποια ηρεμία.

Η Αστυνομία αρνήθηκε να μας δεχθεί και μόνον ο εκπρόσωπος Τύπου της μας απάντησε στο τηλέφωνο:

— Είναι σαν να δουλεύουμε σε αγώνα ποδοσφαίρου. Η ομάδα πληρώνει τους αστυνομικούς.

— Δεν βλέπετε κάποια διαφορά;

— Η οργάνωση στο Κλιαργουότερ δεν έχει κάνει κάτι που θα μας απαγόρευε να τους διαθέσουμε άτομα που θα στέκονται μερικές μέρες κάθε φορά στη λεωφόρο Γουόντισον.

— Οι συνθήκες δεν είναι κάπως διαφορετικές μεταξύ του Κέντρου και ενός ποδοσφαιρικού οργανισμού;

— Όχι στην περιοχή μας. Εδώ είναι απλώς μια άλλη οντότητα, μια άλλη επιχείρηση, ένας άλλος οργανισμός που νοικιάζει αστυνομικούς εκτός υπηρεσίας.

Η ταύτιση της Εκκλησίας της Σαϊεντολογίας με μια ποδοσφαιρική ομάδα εκνευρίζει τον Ραμόν Μαρτίνεζ. Συνταξιούχος σήμερα, είναι ο πρώτος σερίφης του Κλιαργουότερ: «Η Αστυνομία του Κλιαργουότερ συλλαμβάνει οτιδήποτε άλλο στον κόσμο, εκτός από τη Σαϊεντολογία. Οι άντρες μου εργάζονταν γι' αυτήν, η Αστυνομία επιλέγει να λησμονεί ότι στην Ισπανία η Σαϊεντολογία έχει οδηγηθεί στα δικαστήρια, ότι η Γαλλία διώκει αμείλικτα αυτή την αίρεση, για να την εμποδίσει να προσηλυτίσει περισσότερο κόσμο, ότι και η Γερμανία συμμετέχει επίσης στον αγώνα αυτό. Η Αστυνομία ξεχνάει ένα πράγμα: Οι Σαϊεντολόγοι όλου του κόσμου υπακούουν σε διαταγές που δίδονται από ανθρώπους που ευρίσκονται εδώ, στην παρακάτω γωνία. Εδώ είναι το παγκόσμιο γενικό στρατηγείο τους. Ο λόγος που η Αστυνομία κάνει αυτό το λάθος είναι ότι εγκατέλειψε την αποστολή της, δηλαδή να καταδιώξει αυτούς τους ανθρώπους, διότι πρόκειται καθαρά περί εγκληματικής οργανώσεως με διεθνή δράση».

Στο παράξενο αυτό περιβάλλον, μια νησίδα αντίστασης. Το «Ίδρυμα Λίζα Μακ Φέρσον»), που απαρτίζεται κυρίως από πρώην μύστες της Σαϊεντολογίας.

— Έχετε ακόμη μέλη της οικογένειάς σας στη Σαϊεντολογία;

— Ναι, τη μικρή μου αδελφή.

— Είναι ακόμα εκεί;

— Ναι ακόμα, και από τότε που έφυγα δεν μου ξαναμίλησε. Ολόκληρο το Ίδρυμα χρηματοδοτείται από τον Μπομπ Μίντοτ, επιχειρηματία, ο οποίος έχει αφιερώσει τη ζωή του στο σκοπό αυτό. Αλλά για τη Στέηση Μπρουκς ο αγώνας είναι άνισος. Δύσκολο στην πόλη αυτή να αγωνισθεί κανείς ισότιμα εναντίον ενός οργανισμού ο οποίος απαλλάσσει τους τοπικούς αστυνομικούς από τα οικονομικά βάρη.

— Εάν η Σαϊεντολογία αποφασίσει ότι κάποιος είναι εχθρός και αποφασίσει να τον καταστρέψει, προσλαμβάνει έναν ιδιωτικό αστυνομικό για να ερευνήσει το άτομο αυτό. Αν ο αστυνομικός δεν βρει τίποτα, η αίρεση δημιουργεί πληροφορίες εις βάρος του και του ανακοινώνει ότι, αν δεν υπακούσει, θα αποκαλύψει δημοσίως τις πληροφορίες αυτές.

— Πιστεύετε ότι εδώ βρίσκεστε σε κίνδυνο;

— Ασφαλώς. Κάθε μέρα έρχομαι με το αυτοκίνητο στη δουλειά και κάθε μέρα αναρωτιέμαι αν σήμερα είναι η μέρα που πρόκειται να με σκοτώσουν.

Η πρώην Σαϊεντολόγος γνωρίζει πολύ καλά τις μεθόδους της αιρέσεως. Ιδίως όταν η ονομασία του οργανισμού της «Ίδρυμα Λίζα Μακ Φέρσον» αποδίδεται εις μνήμην ενός κοριτσιού το οποίο αυτή θεωρεί ότι υπήρξε θύμα της Σαϊεντολογίας. Επί 13 χρόνια η Λίζα Μακ Φέρσον υπήρξε αφοσιωμένο μέλος. Αλλά το 1995 θέλησε να εγκαταλείψει την αίρεση. Τον Δεκέμβριο του ίδιου έτους βρέθηκε νεκρή. Είχε χάσει άνω των σαράντα κιλών. Το σώμα της ήταν γεμάτο από ουλές και από δαγκώματα εντόμων. Η επίσημη έκθεση νεκροψίας αναφέρει επίσης, εκτός από τα τραύματα, πολυάριθμα σημάδια από ενέσεις και άλλες μελανιές προερχόμενες από αυτές. Η έκθεση καταλήγει ότι, σε κατάσταση σχεδόν ασιτίας και αφυδάτωσης και ελλείψει φροντίδας, η νεαρή γυναίκα απεβίωσε από σηψαιμία.

Η ιστορία της Λίζας Μακ Φέρσον έγινε το σύμβολο του αγώνα τους. Ο στόχος του Ιδρύματος σήμερα είναι η συγκέντρωση κάθε δυνατής πληροφορίας σχετικά με την αίρεση, καθήκον σχετικά εύκολο, δεδομένου ότι, ως πρώην μέλη, όλοι τους έχουν κρατήσει αποδείξεις σχετικά με το πέρασμά τους από τη Σαϊεντολογία. Όπως για παράδειγμα ο Τζέσου Πρινς. Με 18 χρόνια στην υπηρεσία της, είχε γίνει αναπληρωτής γενικός επιθεωρητής της Σαϊεντολογίας, θέση αρκετά σημαντική.

Ο ίδιος αφηγείται: «Είναι δύσκολο, πολύ δύσκολο για μένα να βλέπω αυτήν την κασέτα». Και όταν παρακολουθεί σήμερα το βίντεο με το ένδοξο παρελθόν του στο κέντρο της Σαϊεντολογίας, ο Τζέσου Πρινς θυμάται ότι και αυτός είχε προσπαθήσει να αποδράσει από την αίρεση: «Πέντε ή έξι μπρατσωμένοι με παρακολουθούσαν και μου είπαν “όχι, όχι, δεν μπορείς να φύγεις, δεν σ’ αφήνουμε να φύγεις”. Χραπ, με άρπαξαν και με πήγαν σε ένα κτήριο που λέγεται Λίμπανον Χολ και εκεί έμεινα κλεισμένος τρεις μήνες, χωρίς καμία δυνατότητα να τηλεφωνήσω σπίτι μου, χωρίς καμία δυνατότητα να πάω στην Αστυνομία, χωρίς καμία δυνατότητα να κάνω οτιδήποτε. Μου είπαν ότι ο μόνος τρόπος για να φύγω ήταν να περάσω από ακρόαση. Να δεχθώ να υποστώ να με εξετάσουν σύμφωνα με τις μεθόδους τους.

»Ξέρετε η ακρόασή τους είναι σαν την ύπνωση: Πρέπει να κοιτάς ίσια μπροστά σου, δεν πρέπει να στρέφεις αλλού το βλέμμα σου, πρέπει να υπακούεις σε όλες τις εντολές και στο τέλος συνηθίζεις να σε καθοδηγούν, να ακολουθείς τις εντολές με μεγάλη ακρίβεια. Και κάποια στιγμή έχασα την ταυτότητά μου, ξέχασα ποιος ήμουν, ποια ήταν τα ιδανικά μου, γιατί την ίδια στιγμή που περνούσα όλα αυτά εργαζόμουν γι' αυτούς δεκατέσσερις ώρες την ημέρα. Με παρακολουθούσαν συνεχώς, είχα έναν φύλακα δεξιά μου και έναν αριστερά μου και, αν προσπαθούσα να ξεφύγω, με έπιαναν. Στην ομάδα μου υπήρχε κλειδαριά στην πόρτα και φύλακες συνέχεια, ήταν αδύνατον να δραπετεύσεις».

Το 1986 ο Τζέσου Πρινς καταφέρνει τελικά να δραπετεύσει, εγκαταλείποντας πίσω του τη γυναίκα του και τα παιδιά του. Από τότε δεν τους έχει ξαναδεί.

Είναι πράγματι δύσκολο να δραπετεύσει κανείς σ αυτή την πόλη από τη Σαϊεντολογία. Δεκάδες κτήρια και οικόπεδα είναι δικά της. Πρόκειται εδώ περί κατοικιών για τους μύστες. Τα πάντα έχουν προβλεφθεί. Και για τους επιφυλακτικούς, η αίρεση έχει μεταφέρει διακριτικά το σύμπλεγμα αυτό των κατοικιών. Οι Σαϊεντολόγοι το ονομάζουν RPF (ΣΔΑ):

«Το ΣΔΑ είναι το Σχέδιο Δυνάμεως αποκατάστασης (Rehabilitation Project Force). Είναι σαν ένα στρατόπεδο φυλακισμένων, για τους Σαϊεντολόγους που δεν πιστεύουν πια στη Σαϊεντολογία. Κάθε φορά λοιπόν που πρέπει να πάνε κάπου, είναι υποχρεωμένοι να τρέχουν, δεν έχουν το δικαίωμα να περπατούν, δεν έχουν το δικαίωμα να μιλήσουν σε κανέναν, εκτός αν τους απευθύνουν το λόγο. Είναι σαν να είσαι σκλάβος στα βασανιστήρια. Δικαιούνται ελάχιστο ύπνο και τη μηδαμινή τροφή που η Σαϊεντολογία τους προσφέρει. Αυτό κρατάει ένα χρόνο και είναι μια εμπειρία πολύ εξευτελιστική».

Ο Τζέσου Πρινς θέλει να δείξει στον Ζαν Μισέλ Πλεζαντιέ την πανταχού παρουσία των Σαϊεντολόγων. Για το λόγο αυτό γύρισαν πολλές ώρες με το αυτοκίνητο, σταματώντας κάθε τόσο στα κτήρια που ανήκουν στη Σαϊεντολογία. Και κάθε φορά, ο δικηγόρος έκανε την ίδια ερώτηση:

— Παντού κάμερες, κι εδώ, κι εδώ, παντού;

— Έχουν παντού κάμερες παρακολούθησης, πάνω από διακόσιες. Περίπου εκατό είναι στο κέντρο, είναι ρυθμιζόμενες, πολύ ευκίνητες, μπορούν να στραφούν ακόμα και προς το δρόμο και διαθέτουν σύστημα αυτόματης εστίασης και τηλεκατεύθυνσης. Βλέπουν τα πάντα. Είναι πολύ δύσκολο να τους ξεφύγεις.

Κατ' αυτό τον τρόπο η αίρεση επιτηρεί συνεχώς τις επενδύσεις της. Με την πάροδο του χρόνου η Σαϊεντολογία απέκτησε δεκάδες κτήρια και οικόπεδα στο Κλιαργουότερ. Συνολικά, η Εκκλησία έχει δαπανήσει άνω των διακοσίων εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων για την επέκτασή της. Ιδού το τελευταίο σχέδιό της. Η Σαϊεντολογία θέλει να καταστήσει το κτήριο αυτό κέντρο ελέγχου της αίρεσης στο Κλιαργουότερ. Ονομάζεται «Μέγαρο Υπάτης Εξουσίας», συνολικού κόστους άνω των πεντακοσίων εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων. Άνευ σημασίας,

δεδομένου ότι στις Ηνωμένες Πολιτείες η Εκκλησία της Σαϊεντολογίας θεωρείται θρησκεία. Πλεονέκτημα: Η φορολογική της δήλωση απαλλάσσεται πολλών επιβαρύνσεων.

Βλέπουμε λοιπόν ότι το Κλιαργουότερ αποτελεί ως ένα σημείο το παράδειγμα της ευτυχισμένης κοινωνίας την οποία ευαγγελίζεται η Σαϊεντολογία. Σας παρουσιάζω την ιστοσελίδα της αμερικανικής οργάνωσης που αγωνίζεται κατά της Σαϊεντολογίας, η οποία διαθέτει τεράστιο αριθμό στοιχείων και εγγράφων σχετικά με την αίρεση, για όσους ενδιαφέρονται.

Όπως έλεγα, βλέπουμε ότι εν ονόματι της θρησκευτικής ελευθερίας στις Ηνωμένες Πολιτείες υπάρχει μια κατάσταση όπου, σύμφωνα πάντα με τα πρώην θύματα, τα πρώην μέλη της Σαϊεντολογίας, κάποια άτομα είναι δυνατόν να κρατούνται κλειδωμένα, να υποσιτίζονται, ακόμα και να πεθαίνουν μετά από μεταχείριση όπως αυτή που είδαμε της Λίζας Μακ Φέρσον. Η πλύση εγκεφάλου να γίνεται κατά τρόπο σχεδόν επίσημο και σαν να πρόκειται φυσικά περί θρησκευτικής ελευθερίας.

Βλέπουμε εδώ μια επέκταση των δραστηριοτήτων εξαιρετικά επικίνδυνη και μια προσπάθεια που διευρύνεται στην Ευρώπη και που τείνει να εξουδετερώσει τις αντιαιρετικές δραστηριότητες των ευρωπαϊκών δημοκρατιών. Θα υπενθυμίσω ότι, σε επίπεδο διείσδυσης των αιρέσεων, στη Γαλλία υπήρξαν εισαγγελείς οι οποίοι ευρίσκοντο υπό παρακολούθηση από ιδιωτικούς ντετέκτιβ κατ' εντολή της Σαϊεντολογίας. Ότι η Σαϊεντολογία διέθετε προφανώς κατάσκοπο, ο οποίος είχε πρόσβαση σε ανώτατο κρατικό επίπεδο στη Γαλλία, διότι έγινε δεκτός σε ακρόαση από τον Φρανσουά Μιττεράν, τον πρώην Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

Φυσικά η Σαϊεντολογία ασκεί δραστηριότητες αυτού του τύπου, αλλά υπάρχουν και άλλες αιρέσεις. Για παράδειγμα, η αίρεση Μάι Κάρι η οποία, μέσω μιας επικοινωνιακής εταιρείας, κατάφερε να τοποθετήσει πολλούς υπαλλήλους στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και επίσης να εξασφαλίσει επιδοτήσεις από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, που έφθασαν σε αστρονομικά ύψη.

Η Σαϊεντολογία στην Ελλάδα

Θα ήθελα επίσης να υπενθυμίσω το εξής: Στην Ελλάδα, ο εισαγγελέας Αγγελής ανακάλυψε πολλά έγγραφα σχετικά με τις δραστηριότητες της Σαϊεντολογίας στην Αθήνα. Ανακαλύφθηκε ιδιαίτερα ένα πρόγραμμα χρονολογούμενο από το 1994, το οποίο αφορούσε την οργάνωση μαύρης προπαγάνδας, δηλαδή τη διάδοση καταστροφικών πληροφοριών εις βάρος ορισμένων ατόμων, ώστε να τους εμποδίσουν να αναλάβουν δράση κατά της αιρέσεως. Δηλαδή, η Σαϊεντολογία, όπως και στο Κλιαργουότερ, κατέφθασε με ένα σχέδιο ανάληψης ελέγχου των διαφόρων δομών της κοινωνίας, στην περιοχή του Τύπου, της πολιτικής, της τοπικής αυτοδιοίκησης. Η Σαϊεντολογία εφαρμόζει παντού την ίδια στρατηγική ανά τον κόσμο και τα έγγραφα αυτά αποδεικνύουν ότι αυτό έκανε τουλάχιστον και εδώ στην Ελλάδα. Ένας από τους στόχους της, την εποχή εκείνη, ήταν ένα πρόσωπο, το οποίο μου επιβεβαιώνετε και εσείς οι ίδιοι, ο πατήρ Αντώνιος Αλεβιζόπουλος, καθώς και ο Αρχιεπίσκοπος Σερραφείμ, που ήταν οι μεγάλοι εχθροί. Έγιναν λοιπόν

στόχοι και έπρεπε να κλονιστεί η θέση τους, ακόμα και να καταστραφούν. Αυτός ήταν ο στόχος τον οποίο έθεσε την εποχή εκείνη η Σαϊεντολογία.

Όπως βλέπουμε, η κατάσταση στην Αμερική αποτελεί απλώς πρότυπο των καταστάσεων που έχουμε εδώ στην Ευρώπη. Διαπιστώνουμε επίσης ότι η κατάσταση στην Ελλάδα έχει διπλό ενδιαφέρον διότι, με την κατάσχεση υλικού που έγινε το 1995 στο κτήριο της Σαϊεντολογίας, ανακαλύφθηκαν έγγραφα που αποδείκνυαν ότι από την Αθήνα, από την Ελλάδα, ξεκινούσαν μια σειρά δραστηριοτήτων για επέκταση της αιρέσεως προς τις πρώην ανατολικές χώρες. Πρόκειται για μια έκθεση που εξηγεί πώς ενεργούν και πώς προετοιμάζουν την επέκταση της τεχνολογίας τους. Όλα αυτά ήταν υποθέσεις που ξεκινούσαν από την Αθήνα και η διαχείρισή τους γινόταν από την Αθήνα, επομένως, για την Σαϊεντολογία η Αθήνα και η Ελλάδα είναι πολύ σημαντικός τόπος για την επεκτατική στρατηγική τους.

Βλέπουμε ότι οι δημοκρατίες έχουν απέναντι τους δομές που δεν διστάζουν να εφαρμόζουν μεθόδους επιπέδου μυστικών υπηρεσιών, ίσως και κράτους, προκειμένου να αποκτήσουν τον έλεγχο του πολιτικού χώρου. Η Σαϊεντολογία είχε μεγάλη διείσδυση στην Αλβανία -και στην ΕΣΣΔ- όπου για κάποιο διάστημα κατάφερε να πάρει τον έλεγχο διαφόρων υπουργείων.

Πολύπλοκη κατάσταση

Αυτό μας οδηγεί σε μια κατάσταση αρκετά πολύπλοκη. Βλέπουμε ότι οι αιρέσεις, σ' αυτό το παιχνίδι επέκτασης και αυτοπροστασίας, επιδιώκουν συνεχώς να εφαρμόζουν δομές κρατικού τύπου και δημοκρατικές, και τελικά καταλήγουν αναγκαστικά να συγχέονται με αυτές. Αντιλαμβάνεται κανείς το συμφέρον που έχουν με τη σειρά τους ορισμένες κρατικές και ορισμένες κυβερνητικές δομές να λειτουργούν σε συνδυασμό με κάποιες αιρέσεις. Διότι οι αιρέσεις, μέσω της θρησκευτικής τους διάστασης, μπορούν να δημιουργούν δομές εξαιρετικά αδιαφανείς και υπόγειες και να οδηγήσουν σε καταστάσεις όπου κανείς δεν γνωρίζει ποιος είναι ποιος. Για παράδειγμα, η σφαγή στο τάγμα του Ναού του Ήλιου είναι μια κατάσταση πολύ παράξενη, διότι υπάρχουν θύματα, αλλά δεν υπάρχουν ένοχοι. Όλοι αυτοί οι άνθρωποι σφαγιάσθηκαν, αλλά στην πραγματικότητα κανείς δεν ξέρει ποιος τους σφάγιασε και γιατί.

Ένας μύστης που μεταφέρει βαλίτσες με χρήματα από μια χώρα στην άλλη, το κάνει στο όνομα της πίστεώς του, του φανατισμού του. Όταν ανακρίνεται από τους αστυνομικούς και τον ρωτούν «για ποιον εργάζεσαι;» απαντά «για τον Θεό μου που ονομάζεται χ,ψ,ω». Οι αιρέσεις είναι, ή μπορούν να είναι, ένα εξαιρετικό μέσο συσκότισης ορισμένων ενεργειών κρατικής προελεύσεως. Υπάρχει δηλαδή αμφίπλευρη διείσδυση των αιρετικών και των κρατικών δομών, αλλά επίσης και των κρατικών δομών, ιδίως των μυστικών υπηρεσιών ή και εγκληματικών οργανώσεων, που μπορούν να φθάσουν να χρησιμοποιούν τις αιρέσεις για να οργανώσουν κοινές δράσεις.

Γεωπολιτικά συμφέροντα

Αυτού του είδους η χρησιμότητα των αιρέσεων δεν περιορίζεται μόνο σε επίπεδο μυστικών υπηρεσιών ή εγκληματικό. Μπορεί επίσης να έχουν συμφέροντα άκρως γεωπολιτικά. Κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του 1970 οι ΗΠΑ, τα αμερικανικά κέντρα στρατηγικής και η ανώτερη διοίκηση, μπλεγμένες στον αγώνα κατά του κομμουνισμού, είχαν ένα πολύ δυσάρεστο ξύπνημα, όταν εντός της επικράτειας τους κατά τα έτη 1974, 1975, 1976 οργανώθηκαν μεγάλα κινήματα υπέρ της ειρήνης ιδίως από την Καθολική Εκκλησία ή από κάποιες προτεσταντικές οργανώσεις προερχόμενες από την Ευρώπη. Δηλαδή, επί του αμερικανικού εδάφους οπαδοί της ειρήνης οργάνωσαν μεγάλες διαδηλώσεις. Ήταν η εποχή του πολέμου του Βιετνάμ, ως βασικό σκηνικό υπήρχε ο Ψυχρός Πόλεμος, η πιθανότητα του ατομικού πολέμου και το κίνημα της Ειρήνης που ζητούσε την απόσυρση κυρίως των πυραύλων Πέρσινγκ από τα σύνορα με το Ανατολικό μπλοκ.

Το κίνημα αυτό κατάφερε να οργανώσει τεράστιες διαδηλώσεις μέσα στην καρδιά των Ηνωμένων Πολιτειών. Αυτές για τις Ηνωμένες Πολιτείες ήταν ένα είδος ηλεκτροσόκ. Σε σημείο ώστε πολύ επίσημα η CIA και ο στρατηγός Ρότζερς, που ήταν επικεφαλής των συμμαχικών δυνάμεων στην Ευρώπη, ανέλαβαν ως αποστολή την οργάνωση αντεπίθεσης σε ιδεολογικό και σε θρησκευτικό επίπεδο. Η ιδέα ήταν να δημιουργηθούν δομές που θα ήταν πιο επιδεκτικές επιρροής από την αμερικανική εξωτερική πολιτική, ιδίως στον τομέα του Ψυχρού Πολέμου.

Το 1980 γίνεται πάπας ο Ιωάννης Παύλος ο Β΄ Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι εξελέγη πάπας, αλλά την παραμονή της εκλογής του πήγε να γονατίσει στον τάφο του συγγραφέα Μπαλαγκέρ, ο οποίος είναι ο ιδρυτής της Opus Dei. Από την πρώτη στιγμή, ο πάπας Ιωάννης Παύλος τοποθέτησε στο κέντρο της οργάνωσης του Βατικανού, στις ανώτερες θέσεις, ανθρώπους της Opus Dei, αντικαθιστώντας πολλές οργανώσεις των Ιησουιτών. Η ίδια η Opus Dei έγινε οργάνωση υπό τον αποκλειστικό έλεγχο του πάπα. Δηλαδή στις καθολικές ενορίες οι οργανώσεις της Opus Dei δεν ακολουθούσαν τις οδηγίες των επισκόπων τους, αλλά μόνον εκείνες του πάπα.

Opus Dei

Στη συνέχεια, όλες οι υπηρεσίες χρηματοδότησης, εκδόσεων και δημοσιεύσεων πέρασαν στα χέρια είτε της Opus Dei είτε φανατικών οπαδών της. Αυτό είχε τεράστιο ενδιαφέρον για τους Αμερικανούς. Και αυτό διότι, ιδίως στη Λατινική Αμερική, όλοι οι Ιησουίτες πατέρες που δούλευαν στο πλευρό ακτημόνων αγροτών και που συμμετείχαν στο κοινωνικό κίνημα αντικαταστάθηκαν από ανθρώπους της Opus Dei, οι οποίοι ήταν πολύ πιο κοντά π.χ. στον Πινοσέτ και σε δικτατορίες.

Αυτό σημαίνει ότι ο πάπας Ιωάννης Παύλος, ως άνθρωπος της Opus Dei, ευθυγραμμίσθηκε προς μια αμερικανική πολιτική η οποία αποσκοπούσε να εξουδετερώσει, να οδηγήσει σε αποτυχία τις δομές που δεν ικανοποιούσαν την εξωτερική πολιτική της Αμερικής. Βλέπουμε λοιπόν ότι και εδώ υπάρχει ένα στοιχείο χρησιμοποίησης της σφαίρας της θρησκείας από την πολιτική, στοιχείο της θρησκευτικής ομάδας -για μένα η Opus Dei είναι πιο κοντά στην αίρεση παρά στην θρησκεία- στοιχείο του είδους που προωθούν συστήματα ολοκληρωτικά, τα

οποία παραβιάζουν τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Η εποχή του Ψυχρού Πολέμου

Όντως σήμερα, η κατάσταση στην οποία βρισκόμαστε όσον αφορά τις αιρέσεις αποτελεί κληρονομικό στοιχείο του Ψυχρού Πολέμου. Διότι, αν τελικά στο Βατικανό τα συμφέροντα του Ψυχρού Πολέμου πήραν τη μορφή που μόλις σας περιέγραψα, ο Ψυχρός Πόλεμος έπαιξε επίσης πολύ σημαντικό ρόλο στην ενεργοποίηση των ιδίων των αιρέσεων.

Αμέσως μετά το τέλος του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου οι μυστικές υπηρεσίες των Συμμάχων αντελήφθησαν ότι, σε περίπτωση εισβολής των δυνάμεων του Συμφώνου της Βαρσοβίας, θα ήταν απαραίτητο να διαθέτουν στην Ευρώπη δίκτυα αντίστασης. Τα δίκτυα αυτά έπρεπε να δημιουργηθούν πριν να υπάρξει εισβολή, διότι κατά τη διάρκεια του πολέμου οι συμμαχικές δυνάμεις διαπίστωσαν ότι είχαν απόλυτη ανάγκη δικτύων αντίστασης, τα οποία όμως δημιουργήθηκαν μετά τη γερμανική εισβολή. Και όπως ανεμένετο, σε περίπτωση σύγκρουσης Ανατολής-Δύσεως, αν μπορούσαν να οργανωθούν εκ των προτέρων δίκτυα αντίστασης, θα υπήρχε μεγάλη εξοικονόμηση χρόνου. Έτσι λοιπόν δημιουργήθηκαν ήδη από το 1948 τα δίκτυα που, όπως γνωρίζουμε σήμερα, ονομάζονταν «Stay Behind» και τα οποία σε κοινοβουλευτικές έρευνες, που έγιναν ιδίως στο Βέλγιο, στην Ελβετία και στην Ιταλία, ήταν περισσότερο γνωστά υπό την ονομασία «Gladio».

Το δίκτυο αυτό συμμετείχε σε μια αντικομμουνιστική δραστηριότητα. Στην αρχή, κατά τη διάρκεια των δεκαετιών του 1950 και του 1960, επρόκειτο για δίκτυα «εν υπνώσει». Εν όψει όμως της ανόδου της σοσιαλιστικής και της κομμουνιστικής ιδεολογίας στις ευρωπαϊκές δημοκρατίες, τα δίκτυα Stay Behind, με απολύτως επίσημο αμερικανικό διάταγμα -διότι τα αδρανή αυτά δίκτυα τα είχαν αναλάβει οι μυστικές υπηρεσίες του εκάστοτε κράτους, παρέμεναν όμως πάντοτε υπό τον άμεσο έλεγχο της CIA στην Ανωτάτη Διοίκηση του NATO στις Βρυξέλλες- είχαν κατά τη δεκαετία του 1960 μια νέα φάση δραστηριότητας, περισσότερο ιδεολογική. Χαρακτηριστικά, είχαν πολύ στενές επαφές με τρομοκρατικές ομάδες και ξαναβρίσκουμε τα ίχνη του δικτύου Gladio στις κυριότερες τρομοκρατικές υποθέσεις στην Ευρώπη. Χειραγώγησαν διάφορες ομάδες

της άκρας δεξιάς και της άκρας αριστεράς, ιδίως, προκειμένου να παρεμποδίσουν την άνοδο στην εξουσία ορισμένων προσωπικοτήτων του σοσιαλισμού στην Ιταλία και στη Γερμανία, καθώς και στο Βέλγιο και στη Γαλλία, δημιουργώντας έτσι προβλήματα και εμποδίζοντας τη δημιουργία κάποιων καταστάσεων.

Η Στοά P2 στην Ιταλία

Ωστόσο, στην Ιταλία το δίκτυο Gladio, το Stay Behind, ως κεντρική υποδομή, ήταν μασονική οργάνωση, η οποία έγινε διάσημη με την ονομασία Στοά P2. Εδώ βλέπουμε να συνδυάζονται τα αιρετικά και τα θρησκευτικά φαινόμενα ως απόκρυφο εργαλείο πολιτικής και γεωπολιτικής δραστηριότητας. Η Στοά P2 ιδρύθηκε από τον Ιταλό Λούτσιο Τζέλι, ο οποίος συμμετείχε στον εμφύλιο της

Ισπανίας στο πλευρό του Φράνκο.

Στην Ιταλία ήταν φανατικός οπαδός του Μουσολίνι και ανοικτά δηλωμένος φασίστας. Καταδικάστηκε κατά την απελευθέρωση και στη συνέχεια επέστρεψε στην Ιταλία τη δεκαετία του 1950. Ο Λούτσιο Τζέλι λοιπόν ανέλαβε τον έλεγχο μιας μασονικής οργάνωσης. Γνωρίζουμε ότι η μασονική αυτή οργάνωση ήταν η βάση ελέγχου του δικτύου Gladio στην Ιταλία, αλλά επίσης και στην Ευρώπη. Γιατί όμως η P2;

Οι Αμερικανοί χρηματοδοτούσαν τον Ρίτσαρντ Μπρένεκ, ο οποίος ήταν πράκτορας της CIA και ο οποίος είχε κάνει πολλές δηλώσεις, διότι ήταν ο κουβαλητής της βαλίτσας που τροφοδοτούσε με χρήμα την Στοά P2. Αυτός εξήγησε ότι η Στοά P2 ελάμβανε χρηματοδότηση ύψους πολλών δεκάδων εκατομμυρίων δολαρίων ετησίως από τη CIA. Αυτό καταγράφηκε σε πολλές ανακρίσεις, ιδίως σ' εκείνες που αφορούσαν δολοφονικές απόπειρες στην Ιταλία και τη γνωστή τρομοκρατία. Γιατί όμως χρησιμοποιούσαν μια μασονική στοά; Διότι -και αυτό αναφέρεται σε επίσημα αμερικανικά έγγραφα, ιδίως στο Recite Manual 31, που αποτελούν το κείμενο πλαίσιο των δραστηριοτήτων ορισμένων αμερικανικών μυστικών υπηρεσιών- έναντι της μαρξιστικής-λενινιστικής ιδεολογίας το καλύτερο όπλο είναι οι φανατικοί μιας θρησκευτικής υπόθεσης. Έτσι λοιπόν δημιουργήθηκαν συστήματα διαπίστευσης για τις αμερικανικές και τις συμμαχικές μυστικές υπηρεσίες, τα οποία ελάμβαναν υπόψη τα ζητήματα πίστεως και θρησκευτικότητας, τα ζητήματα κάποιας φανατικής ίσως συμπεριφοράς που μπορούσε να έχει κάποιος, ως θετικά στοιχεία διαπίστευσης: secret, top secret κ.λπ.

Το βελγικό δίκτυο Gladio-Stay Behind

Αυτό δεν έμεινε χωρίς συνέπειες. Είναι προφανές ότι στον αγώνα κατά του κομμουνισμού κάποιος μπορεί να χαρακτηρίζεται χριστιανός ή να δηλώνει κάποιο άλλο ενδιαφέρον θρήσκευμα. Αλλά οι Αμερικανοί δεν έκαναν διακρίσεις. Ιδίως στο Βέλγιο, η έκθεση του βελγικού Κοινοβουλίου του 1989 σχετικά με το δίκτυο Gladio αποκάλυψε ότι μια τρομοκρατική οργάνωση με την ονομασία The Westland New Post ήταν νεοναζιστική, είχε στενές διασυνδέσεις με το βελγικό δίκτυο Gladio-Stay Behind. Η οργάνωση αυτή επέλεγε τα μέλη της μέσω ενός νεοναϊτικού ιπποτικού κύκλου διότι, κατά τη γνώμη τους, αυτό ήταν ένα καλό κριτήριο επιλογής. Βλέπετε τα τεράστια προβλήματα που μπορούν να δημιουργηθούν από τέτοιες καταστάσεις.

Λυκ Ζυρέ, ο αρχηγός τον Ναού τον Ηλίου

Να επιστρέφουμε όμως στον Ναό του Ηλίου. Ο Λυκ Ζυρέ, ο γκουρού του Ναού του Ηλίου, ήταν γιατρός. Ήταν ένας γιατρός ο οποίος έπεσε με αλεξίπτωτο στο Κολουέζι με τη λεγεώνα των Βέλγων αλεξιπτωτιστών, όταν υπήρξαν τα προβλήματα στην πόλη αυτή της Αφρικής και πήγαν να προστατεύσουν τον εκεί βελγικό πληθυσμό. Ο Λυκ Ζυρέ, κορυφαίος γιατρός, συνόδευσε τους Βέλγους και τους Γάλλους κομάντος που πήγαν στο Κολουέζι. Ο Λυκ Ζυρέ επελέγη με το ίδιο σύστημα διαπίστευσης, το οποίο ήταν πολύ γνωστό στο Βέλγιο γιατί είχε δημοσιευθεί, τουλάχιστον το όνομα. Λεγόταν PIO, Public Information Office, το ο-

ποίο είχε την έδρα του σε αμερικανική στρατιωτική βάση στη Γερμανία. Στα μάτια των Αμερικανών ο Λυκ Ζυρέ, ο αρχηγός του Ναού του Ηλίου, ήταν άτομο άξιο εμπιστοσύνης, σε σημείο να του εμπιστευθούν αποστολές εξαιρετικά λεπτές. Βλέπουμε εδώ μια αλληλεπίδραση εξαιρετικά επικίνδυνη -διότι είμαστε κληρονόμοι μιας πολύ ιδιαίτερης κατάστασης του Ψυχρού Πολέμου- μεταξύ δύο διαφορετικών μοντέλων του κόσμου, που συγκρούονται σε εξαιρετικά ευαίσθητους χώρους της κοινωνίας μας.

Το κόμμα του Σόνενμπεργκ

Οι Ηνωμένες Πολιτείες δεν διστάζουν να ενεργοποιήσουν πολλές φορές μέλη των αιρέσεων υπέρ των συμφερόντων τους, κατά τρόπο πολύ συγκεκριμένο. Το 1988 το Κόμμα των Ρεπουμπλικάνων, που ιδρύθηκε από τον πρώην Ες Ες Σόνενμπεργκ, έπαιρνε θέσεις όλο και περισσότερο αντιατλαντικές, αντιαμερικανικές. Οι θέσεις αυτές ανησύχησαν τις Ηνωμένες Πολιτείες. Το κόμμα του κυρίου Σόνενμπεργκ ήταν ένα κατ' εξοχήν γερμανικό κόμμα και παρ' όλα αυτά οι Ηνωμένες Πολιτείες αποφάσισαν να έλθουν και να παίξουν ρόλο. Εξουσιοδότησαν μια οργάνωση της αίρεσης Μουν που ονομάζεται Κάουζα, και η οποία είναι η πολιτική οργάνωση της αίρεσης, με Γάλλους αντιπροσώπους της αίρεσης Μουν ενταγμένους στο «Εθνικό Μέτωπο», το κόμμα του Ζαν Μαρί Λεπέν στη Γαλλία, και έτσι, χρηματοδοτώντας τον ρεπουμπλικάνο, έθεσαν σε εφαρμογή μια στρατηγική για να εξαλείψουν τις αντιατλαντικές και αντιαμερικανικές θέσεις του μικρού αυτού κόμματος. Η ενέργεια αυτή αποτέλεσε το αντικείμενο πρακτικού, το οποίο υπεγράφη από τα μέλη της Κάουζα, από τα μέλη του «Εθνικού Μετώπου» και από τους εκπροσώπους του Ρεπουμπλικανικού Κόμματος και έτσι πράγματι οι θέσεις αυτές εξαλείφθηκαν εντός του μικρού αυτού γερμανικού κόμματος της άκρας δεξιάς. Βλέπουμε λοιπόν ότι μπορεί οι πολιτικές να είναι πολύ διαφορετικές, αλλά υπάρχει μια παρακολούθηση, μια ευαισθητοποίηση των Αμερικανών και μια χρησιμοποίηση και χειραγώγηση των μελών των αιρέσεων προς εξυπηρέτηση πολύ συγκεκριμένων συμφερόντων.

Η Υπηρεσία Πολιτικής Δράσεως (SAC) στη Γαλλία

Στη Γαλλία, η κατάσταση έχει ενδιαφέρον προς μελέτη, διότι βλέπουμε να επανέρχεται μια αλληλεπίδραση όχι πλέον καθαρά κυβερνητική, αλλά μαφιοζική, με μερικές αιρεσιακές κορώνες. Η SAC, η Service d' Action Civil (Υπηρεσία Πολιτικής Δράσεως), ήταν μια οργάνωση που δημιουργήθηκε από τον στρατηγό Ντε Γκωλ, η οποία είχε ως στόχο την προστασία του κόμματος -και φυσικά και τον αντικομμουνισμό- και να επιβλέπει με τρόπο κάπως δυναμικό ενδεχόμενους κινδύνους εκτροπής της Δημοκρατίας. Στην πραγματικότητα, η SAC ήταν ένα συνονθύλευμα πολιτικής, μικροαληθείας και τραμπούκων που παρίσταναν τους παλικαράδες στις συνεδριάσεις του RPR και αναλάμβαναν δράσεις τιμωρίας στη Γαλλία εναντίον πολιτικών ομάδων της αριστεράς.

Επομένως η SAC είχε ένα αιρεσιακό υπόβαθρο, διότι συνδυαζόταν με νεοναϊτική, νεοϊπποτική δομή. Μέσω λοιπόν της δομής αυτής, υπήρχε η μυστική οργάνωση. Υπήρχε η επίσημη οργάνωση της SAC με τα πολιτικά πρόσωπα, όπως ο Σαρλ

Πασκουά, πρώην υπουργός Εσωτερικών της Γαλλίας, αλλά επίσης και μια μυστική οργάνωση στην οποία μετείχαν άλλα άτομα, για τα οποία δεν γνώριζε κανείς τίποτα. Σας υπενθυμίζω ότι η SAC διαλύθηκε στη Γαλλία, μετά από αυτό που ονομάζεται «φόνος του Οριόλ».

Ο φόνος του Οριόλ ήταν η σφαγή μιας οικογένειας στο Οριόλ, κοντά στη Μασσαλία, της οποίας τα μέλη, ο πατέρας, η μητέρα και τα δύο παιδιά δολοφονήθηκαν γιατί ο πατέρας ήταν μέλος της SAC και είχε αρχίσει να την προδίδει.

Τότε ήλθε η σοσιαλιστική κυβέρνηση, η οποία συνέστησε μια κοινοβουλευτική ερευνητική των πραγμάτων Επιτροπή. Έγινε η κοινοβουλευτική ερευνητική των πραγμάτων Επιτροπή. Έγινε κοινοβουλευτική έρευνα και έφερε στην επιφάνεια όλα τα παρασκηνακά, μυστικιστικά και παράξενα σχέδια της οργάνωσης αυτής. Σήμερα, όλα τα πρώην μέλη της SAC εξακολουθούν να είναι ενεργά και έχουν δημιουργήσει μια οργάνωση που ονομάζεται «Οι πρώην αόρατοι». Στη Γαλλία, η ομάδα αυτή έχει παρασκηνακές επαφές με την ομάδα των ναϊτών. Οργανώνουν τακτικές συνεδριάσεις – και εδώ θα ήθελα να δούμε το δεύτερο φιλμ.

«Οι πρώην αόρατοι» στη Γαλλία

Εδώ πρόκειται για μια συνεδρίαση που έγινε στον αμερικανικό καθεδρικό ναό στο Παρίσι, στη λεωφόρο Γεωργίου Ε', στην οποία παρευρέθησαν άνω των τριακοσίων μελών της οργάνωσης των νεοναϊτών από όλη την Ευρώπη. Η συνεδρίαση αυτή οργανώθηκε κατόπιν επιθυμίας της οργάνωσης των νεοναϊτών του NATO. Εντός του NATO υπάρχει ομάδα ναϊτών η οποία έχει κοινές εκδηλώσεις με τη γαλλική ομάδα που είναι οι παλιοί της SAC και οι οποίοι σήμερα έχουν μια οργάνωση που ονομάζεται «Οι πρώην αόρατοι». Όλα αυτά δίνουν ελαφρώς εντύπωση ξυπόλυτου τάγματος, βλέπουμε ανθρώπους με μακριές ρόμπες, ένα σύνολο ατόμων που συναντώνται υπό τον έλεγχο των ναϊτών του NATO. Πρόκειται για παλιούς της SAC, αλλά επίσης και για πρώην μέλη μάλλον εγκληματικών οργανώσεων. Υπάρχουν πολλοί πρώην προστάτες, καταχραστές, άνθρωποι που κινούνται κοντά στα δίκτυα της μαφίας.

Στη Γαλλία οι οργανώσεις των νεοναϊτών έχουν πολύ στενούς δεσμούς με τις οργανώσεις της μαφίας. Για παράδειγμα, ένα από τα μέλη των «πρώην αοράτων», ο κύριος Σανσονέ, το 1986 βρέθηκε νεκρός στο αυτοκίνητό του. Είχε αυτοκτονήσει κατά τρόπο πολύ περίεργο. Ο κύριος Φερνάν Σανσονέ πέθανε λίγες ημέρες πριν από την προγραμματισμένη συνάντησή του με ανακριτή, στην οποία θα μιλούσε για τη μυστική χρηματοδότηση των πολιτικών κομμάτων. Δεν πρόλαβε να πάει, πέθανε μέσα στο αυτοκίνητό του πριν συναντήσει τον ανακριτή. Είναι πολύ κρίμα, γιατί σίγουρα είχε να πει πράγματα πολύ ενδιαφέροντα.

Ωστόσο, ο Φερνάν Σανσονέ, «πρώην αόρατος», ήταν ένα άτομο χωρίς κάποιο επίσημο διαπιστευτήριο και παρ' όλα αυτά διέθετε ταυτότητα αστυνομικού επιθεωρητού. Ταυτότητα πλαστή και φυσικά και ταυτότητα «πρώην αοράτου», αλλά -και ιδού το καταπληκτικό- διέθετε δικό του γραφείο απολύτως επίσημο εντός

της Διευθύνσεως της Αστυνομίας της Μασσαλίας, όπου όταν κάποιος τηλεφωνούσε και ζητούσε το Γενικό Επιθεωρητή Σανσονέ, του απαντούσαν: «Περιμένετε, σας τον δίνουμε αμέσως». Που σημαίνει ότι αυτή η οργάνωση, ενώ δίνει εντύπωση εντελώς κωμική οργανώνοντας συνεδριάσεις εξωπραγματικές, ως ένα σημείο, με ανθρώπους που παριστάνουν τους ναίτες, τους «πρώην αοράτους» κ.λπ., είχε τη δύναμη να διαθέτει έναν δικό της ως επίσημο Γενικό Επιθεωρητή ενώπιον των πάντων, μέσα στο κτήριο της Αστυνομίας της Μασσαλίας, χωρίς κανείς να καταλάβει τίποτα. Αυτό λοιπόν δείχνει τη δύναμη και το μέγεθος διείσδυσης της οργάνωσης αυτής. Και φυσικά, η οργάνωση αυτή δεν αναπτύσσει εκεί δραστηριότητα για τις μυστικές υπηρεσίες. Έχει δραστηριότητες απόλυτα εγκληματικές σε συνεργασία με τη μαφία.

Ας έλθουμε στην έρευνα σχετικά με τον Ναό του Ήλιου. Έγινε αντιληπτό ότι ο Τζέη Ντι Μανρό, ο έτερος γκουρού του Ναού, διέθετε τέσσερα γαλλικά διαβατήρια. Εγώ έχω ένα. Αν ζητήσω δεύτερο, θα μου πάρουν το πρώτο για να το καταστρέψουν. Αυτός είχε τέσσερα επίσημα διαβατήρια. Οι Γάλλοι, οι προσωπικότητες της Γαλλίας που έχουν πολλά διαβατήρια, είναι είτε άτομα του περιβάλλοντος του Καί Ντ' Ορσαί (του γαλλικού ΥΠΕΞ), είτε δραστηριοποιούνται στο χώρο των πληροφοριών. Αυτό εξυπηρετεί όταν θέλει κανείς να δημιουργήσει πρόβλημα και μετά να περάσει τα σύνορα, χωρίς οι αρχές να γνωρίζουν ότι προηγουμένως είχε περάσει κάποια άλλα. Εάν πηγαίνετε στη Μόσχα και έρχεσθε από την Ταϊλάνδη, περνάτε από μια άλλη χώρα, αλλάζετε χαρτιά και κανείς δεν ξέρει ότι έρχεσθε από την Ταϊλάνδη. Ιδού το σύστημα που χρησιμοποιούσε ο Τζέη Ντι Μανρό. Όπως σας είπα, ο Λυκ Ζυρέ έχαιρε μεγάλης εκτιμήσεως βάσει των κριτηρίων επιλογής της CIA.

Οι «πρώην αόρατοι», από πλευράς τους, εργάζονταν για να διεισδύσουν στα ανώτατα επίπεδα της γαλλικής αστυνομικής διοίκησης. Λησμόνησα να σας πω προηγουμένως για τον κύριο Μανρό, ότι την προηγούμενη της σφαγής, της εξαφανίσεώς του, είχε λάβει δύο τηλεφωνήματα από δύο Ιταλούς μαφιόζους, αρμόδιους για μεγάλα κακουργήματα και ειδικούς στο ξέπλυμα χρημάτων.

Βλέπουμε λοιπόν ότι οι αιρετικές αυτές οργανώσεις έχουν σχέσεις με το χώρο της μαφίας και με εγκληματικές δραστηριότητες. Πρέπει επίσης να σας πω ότι, όσον αφορά τις δραστηριότητες του Γενικού Επιθεωρητού Φερνάν Σανσονέ, ο κύριος αυτός, που πέθανε αυτοκτονώντας, έκανε εκβιασμούς σχετικά με την εφορία. Πήγαινε σε διάφορα άτομα και τους έλεγε: «Αν δεν μου δώσετε τόσα σε ρευστό, αύριο θα έχετε οικονομικό έλεγχο». Και το έκανε αυτό, χρησιμοποιώντας τη θέση του στην Αστυνομία, την πλαστή ταυτότητα του επιθεωρητού, και όλα αυτά τα χρήματα πήγαιναν στα μαύρα ταμεία των πολιτικών κομμάτων. Οι «πρώην αόρατοι» είχαν επίσης επικεφαλής τους, αντιπρόεδρο, ένα άτομο που ονομαζόταν Μισέλ Ράιτ. Το άτομο αυτό είχε οργανώσει μια μασονική ομάδα, η οποία είχε ως στόχο την αποστολή φακέλων στους πολιτικούς σχετικά με την εγκατάσταση των σούπερ μάρκετ στη Γαλλία. Βλέπετε εδώ τη διαλειτουργικότητα των ομάδων αυτών, οι οποίες είναι εξαιρετικά επικίνδυνες και ιδιόμορφες

Ο ρόλος των ΗΠΑ

Θα ήθελα όμως να επανέλθω στη χρησιμοποίηση των αιρέσεων ως επίσημου εργαλείου της αμερικανικής εξωτερικής πολιτικής. Είδαμε τις απόκρυφες δραστηριότητες σε συνεργασία με τη μαφία. Διαπιστώνουμε όμως ότι οι αιρέσεις αποτελούν επίσης εργαλείο της αμερικανικής εξωτερικής πολιτικής επίσημα εκπεφρασμένο από τις αμερικανικές Αρχές. Πάντα σε σχέση με τον Ψυχρό Πόλεμο, υπήρξαν δύο εκθέσεις-πλαίσιο επί της αμερικανικής εξωτερικής πολιτικής. Η μία είναι η έκθεση Ροκφέλερ και η άλλη η έκθεση Βορρά-Νότου της Αμερικής για την κατάκτηση του κόσμου από τις Ηνωμένες Πολιτείες. Η έκθεση αυτή εξηγεί ότι, για την ιδεολογική αντεπίθεση, για την ανάκτηση του ελέγχου του ιδεολογικού χώρου, οι αιρέσεις και το θρησκευτικό κίνημα αποτελούν εργαλείο απολύτως αποφασιστικό. Και ότι, προκειμένου να ελεγχθεί ο πληθυσμός, ιδίως στη Λατινική Αμερική, είναι απολύτως απαραίτητο να δημιουργηθούν και να χρηματοδοτηθούν αιρέσεις και επικεφαλής τους να τεθούν πράκτορες ειδικοί στον ψυχολογικό πόλεμο. Αυτό αναφέρεται γραπτώς στην έκθεση. Και αυτό ακριβώς συνέβη.

Οι αμερικανικές προτεσταντικές οργανώσεις, που προωθούν τον αμερικανικό τρόπο ζωής, χρηματοδοτήθηκαν κατά τρόπο ακραίο και αυτός ήταν ο στόχος οργανώσεων, όπως του Πατ Ρόμπερτσον, του Μπίλυ Γκράχαμ, του Κλαμπ 700 και όλων αυτών των οργανώσεων που αποβιβάστηκαν στη Λατινική Αμερική και φρόντισαν ώστε σήμερα ολόκληρος ο πληθυσμός της να ευρίσκεται υπό τον έλεγχο βόρειο - αμερικανικών αιρέσεων. Θα σας δώσω μόνο μερικούς αριθμούς, οι οποίοι προέρχονται από τη μελέτη μιας ευρωπαϊκής προτεσταντικής οργάνωσης που ήθελε να εγκατασταθεί στις Ηνωμένες Πολιτείες.

Πρέπει να γίνεται διάκριση μεταξύ των βορειοαμερικανικών και των ευρωπαϊκών προτεσταντικών οργανώσεων. Το θεολογικό τους υπόβαθρο και το όραμά τους για τον άνθρωπο δεν έχουν καμία σχέση. Η διαφορά είναι πολύ καθαρή, δεν πρόκειται καθόλου για το ίδιο πράγμα.

Οι αιρέσεις λοιπόν που ιδρύθηκαν από τις βορειοαμερικανικές προτεσταντικές οργανώσεις είχαν δέκα εκατομμύρια μέλη στη Λατινική Αμερική τη δεκαετία του 1960. Το 1985 ήταν τριάντα εκατομμύρια, πενήντα δύο εκατομμύρια το 1992 και, το έτος 2000, το Καθολικό Κέντρο Πληροφοριών και Τεκμηρίωσης του Μεξικού εκτιμούσε ότι ήταν εκατόν τριάντα επτά εκατομμύρια. Αυτό καταδεικνύει την επέκταση των οργανώσεων αυτών προς τις χώρες της Λατινικής Αμερικής. Σήμερα στη Λατινική Αμερική είναι σχεδόν αδύνατον να κάνει κανείς πολιτική χωρίς τη στήριξη των βορειοαμερικανικών αιρέσεων. Ο δικτάτορας Γιόσμουντ της Γουατεμάλας στηρίχθηκε από την Εκκλησία της Ρήσεως και άρχιζε όλες τις ομιλίες του με ευχαριστίες προς αυτήν. Τα πράγματα έφθαναν ακόμα και σε ενέργειες καταπιεστικές και βίαιες κατά τη συνεργασία των αιρετικών ομάδων με τους αμερικανικούς φορείς. Στη Γουατεμάλα υπήρξαν χωριά ολόκληρα τα οποία σφαγιάστηκαν. Σήμερα στη Λατινική Αμερική συστάθηκε Ανακριτική Επιτροπή που άρχισε να δουλεύει επί του θέματος. Είναι γνωστό ότι υπήρχαν τάγματα θανάτου, τα οποία αποδεκάτιζαν τα χωριά που αντιστέκονταν στην κεντρική εξουσία της Γουατεμάλας κατά τη διάρκεια της δικτατορίας. Αυτό όμως που είναι λιγότερο γνωστό, και το οποίο αποκάλυψε ο καθηγητής Γκαρσία Λουίς, Γαλλογουατεμαλινός, που διδάσκει στο Πανεπιστήμιο VI του Παρισιού στη Γαλλία, είναι ότι οι κατάλογοι

των ατόμων που δολοφονήθηκαν στη Γουατεμάλα συντάχθηκαν από ψευτοανθρωπιστικές βορειοαμερικανικές προτεσταντικές οργανώσεις. Δηλαδή, επί σειρά ετών, φακέλωναν και ξεχώριζαν, περίπου έτσι όπως το κάνει και η Σαϊεντολογία, ποιος, πού και πώς αντιστέκεται στις δραστηριότητές τους. Και έφθασε κάποια μέρα όπου οι φάκελοι αυτοί, αυτά τα στοιχεία, όπως το είχαμε δει αλλού σε άλλες στιγμές της Ιστορίας, εξυπηρέτησαν στην οργάνωση σφαγών.

Σήμερα, στη Γαλλία, το έχουν συνειδητοποιήσει. Δεν είμαστε ο αμερικανικός λαός, έχουμε έναν πολιτισμό και μια ιστορία πολύ βαθύτερη. Επιτρέψτε μου να το πω αυτό και σε πολιτικό επίπεδο. Είδαμε τον πόλεμο των θρησκειών, γνωρίζουμε τι σημαίνει φανατισμός, τον διαπιστώσαμε στις οικογένειές μας. Ο καθένας από μας έχει αναμνήσεις στην οικογένειά του των βιαιοτήτων που διαπράχθηκαν ακριβώς από τέτοια δικτατορικά φαινόμενα ορισμένων περιόδων της ιστορίας μας. Στις Ηνωμένες Πολιτείες η Δημοκρατία είναι σχετικά νεότερη. Θα μου επιτρέψετε να υπενθυμίσω ότι οι γενικές αντιλήψεις δημιουργήθηκαν βάσει αρχών που ήταν πολύ θρησκευτικές. Η λαϊκή παράδοση είναι περισσότερο θρησκευτική παρά λαϊκή. Ο πρώτος θεμέλιος λίθος του αμερικανικού κράτους ήταν άνθρωποι που διέφυγαν, άνθρωποι θρησκευόμενοι, γι' αυτούς λοιπόν το θρησκευτικό είναι πολύ σημαντικό στοιχείο, το θέτουν υπεράνω όλων.

Εμείς στην ιστορία μας έχουμε μια πολύ πιο βαθιά εικόνα αυτών των ζητημάτων, διότι έχουμε ιστορική μνήμη ορισμένων στοιχείων και έτσι υπάρχουν αντιδράσεις. Είδαμε στην αρχή πως οι αιρέσεις προσπάθησαν να παρακάμψουν το σχέδιο αυτό. Σήμερα, όσον αφορά τις αντιδράσεις των δημοκρατιών εναντίον του ολοκληρωτισμού των αιρέσεων, φθάνουμε σε μια κατάσταση κατά την οποία οι αιρέσεις επιτυγχάνουν να έχουν ως όργάνό τους τον αμερικανικό κρατικό μηχανισμό, στην προσπάθειά τους να ασκήσουν πίεση στα ευρωπαϊκά κράτη, προκειμένου να επιβραδύνουν τις δράσεις κατά των αιρέσεων. Εδώ θα περάσουμε στο επόμενο φιλμ που παρουσιάζει την δράση των λόμπι των αιρέσεων στις Ηνωμένες Πολιτείες, ώστε να χειραγωγήσουν την κρατική μηχανή.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ. Η Σαϊεντολογία δεν ανέχεται αυτούς που την παρενοχλούν. Το είδαμε στο παράδειγμα της Λίζας Μακ Φέρσον, αλλά όχι μόνον. Η αίρεση χρησιμοποιεί όλα τα μέσα της αμερικανικής δικαιοσύνης για να πλήξει τις ενώσεις που την καταγγέλλουν και σε ορισμένες περιπτώσεις δεν διστάζει να ζητήσει τη στήριξη ορισμένων πολιτικών προσώπων, των οποίων εξάλλου χρηματοδοτεί την προεκλογική εκστρατεία.

— Οι αιρέσεις, και ειδικά η Σαϊεντολογία, δεν είναι μόνο καταστροφικές για το άτομο. Είναι επίσης καταστροφικές για την κοινωνία.

Κάθε εβδομάδα, επί 11 χρόνια, η ίδια τελετουργία: Ο Έντουαρντ Λότικ προσκυνά τον τάφο του γιου του. Δεν μπορεί να ξεχάσει την ίδια εκείνη ημέρα του 1990, την ημέρα που η Αστυνομία της Νέας Υόρκης του ζήτησε να πάει στο νεκροτομείο.

— Τον βρήκαμε και μας είπαν ότι είχε πηδήξει από τον δέκατο όροφο του ξενοδοχείου Μίλφορντ Πλαζ του Μανχάταν.

- Πήδηξε από κτήριο της Σαϊεντολογίας;
- Ναι, δηλαδή, είναι ακριβώς δίπλα στο κτήριο της Σαϊεντολογίας στη Νέα Υόρκη, στο Μανχάταν.
- Η Σαϊεντολογία σας έδωσε εξηγήσεις;
- Όχι, όχι, δεν έδωσαν καμία πληροφορία.

Από εκείνη την ημέρα ο Έντουαρντ Λότικ δεν γνωρίζει τίποτε, ώστε να καταλάβει πώς ο γιος του, είκοσι τεσσάρων ετών, αυτοκτόνησε. Κυρίως όμως ο Έντουαρντ και η γυναίκα του Σάλυ θέλουν να μάθουν για ποιο λόγο ο γιος τους, ο λαμπρός αυτός φοιτητής των οικονομικών, έγινε Σαϊεντολόγος. Για το λόγο αυτό, για να γνωρίσουν καλύτερα τη Σαϊεντολογία, οι Λότικ ίδρυσαν μια αμερικανική ένωση αγώνα κατά των αιρέσεων, την Cult Awareness Network (Δίκτυο Επιτήρησης των Αιρέσεων), το επονομαζόμενο CAN.

Για το γιο του ο Έντουαρντ Λότικ ξεκινάει έναν ανένδοτο αγώνα. Γίνεται μάλιστα και ταμίας της οργάνωσης. Χάρη σ' αυτόν, το CAN αναδεικνύεται πρωτοπόρος του αγώνα κατά των αιρέσεων, αυξάνοντας τις διαδηλώσεις και εγγράφοντας συνεχώς νέα μέλη. Ξαφνικά, η οργάνωση γίνεται ο κυριότερος εχθρός της Εκκλησίας (των Σαϊεντολόγων). Ένας εχθρός, τον οποίο πρέπει οπωσδήποτε να ξεφορτωθεί.

Ο άνθρωπος αυτός, που σήμερα τον βλέπουμε στο πίσω κάθισμα των λεωφορείων της Σαϊεντολογίας, είναι πρώην μέλος των μυστικών υπηρεσιών της αίρεσης. Σ' αυτόν η Σαϊεντολογία ανέθεσε το φάκελο CAN, με εντολή να εξαναγκάσει την οργάνωση σε σιωπή.

«Όταν άρχισα τις έρευνες για το CAN, ο στόχος ήταν να διεισδύσουμε στο δίκτυο. Το πέτυχα, έγινα ο ίδιος μέλος του CAN. Και στη συνέχεια εκατοντάδες άτομα παρουσιάστηκαν στο CAN, λέγοντας ότι ήταν Σαϊεντολόγοι και ήθελαν να γίνουν μέλη του δικτύου. Φυσικά, οι άνθρωποι του CAN τους το αρνήθηκαν, επειδή ήταν Σαϊεντολόγοι, και έτσι οι δικηγόροι άσκησαν δίωξη στο CAN για διακρίσεις. Οι δίκες αυξήθηκαν και το CAN χρεοκόπησε».

Στηριζόμενοι στο αμερικανικό Σύνταγμα, το οποίο απαγορεύει τις θρησκευτικές διακρίσεις, οι Σαϊεντολόγοι όλης της χώρας κατήγγειλαν το δίκτυο στη δικαιοσύνη. Τα δικαστικά έξοδα αυξήθηκαν έως και άνω των δύο εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων. Το δίκτυο δεν μπορούσε πλέον να τα αντιμετωπίσει, επομένως χρεοκόπησε. Τον Οκτώβριο του 1996, για το ποσόν των εκατόν σαράντα χιλιάδων φράγκων, ένας Σαϊεντολόγος αγοράζει το όνομα, τα γραφεία, αλλά κυρίως τους φακέλους των μελών του CAN. Και έτσι σήμερα στις Ηνωμένες Πολιτείες, αν πείτε το όνομα CAN, αυτός που θα σας απαντήσει είναι Σαϊεντολόγος.

Η Σαϊεντολογία δεν ανέλαβε μόνη της όλον αυτόν τον αγώνα. Για να καταφέρει να απαλλαγεί από το CAN, η αίρεση συνεργάστηκε και με άλλα θρησκευτικά κινήματα, ιδίως την Crexter Grace, την Εκκλησία της Ανωτάτης Χάριτος, ομάδα χριστιανών

φονταμενταλιστών της Βαλτιμόρης, οι οποίοι μεταξύ άλλων καταδικάζουν την ομοφυλοφιλία ως πνευματική ασθένεια.

Σήμερα είναι η ώρα της προσευχής, η ώρα της λειτουργίας και του τραγουδιού, και αν κάποια στιγμή κάποιος πιστός είναι σε επικοινωνία με το Θεό σηκώνει το χέρι του.

Ο πάστορας Τζωρτζ Ρόμπερτσον είναι ένας εκ των υπευθύνων της εκκλησίας αυτής. Διαχειρίζεται την παγκόσμια επέκταση του κινήματος. Και στους διαδρόμους της Αποστολής βλέπουμε τις φωτογραφίες του Γερμανού εκπροσώπου τους. Εδώ, για παράδειγμα, είναι ο υπεύθυνος του ευαγγελισμού της Γαλλίας.

Ο Τζωρτζ Ρόμπερτσον παρουσιάζεται μετά χαράς ως ο ιθύνων νους της εκστρατείας κατά του CAN:

«Συγκέντρωσα όλες τις θρησκευτικές ομάδες και οργανώσεις, τη Σαϊεντολογία, τους Ουνίτες, τους Πρεσβυτεριανούς, τους Καθολικούς, τους Λουθηρανούς, ακόμα και τους Κρίσνα. Συναντηθήκαμε και τους είπα: “Πρέπει να σταματήσουμε το CAN, διότι παραβιάζει όχι μόνον τη θρησκεία σας, αλλά και τα ανθρώπινα δικαιώματά σας και αυτό δεν μπορούμε να το ανεχθούμε, πρέπει να εργασθούμε όλοι μαζί για να θέσουμε τέρμα στις ενέργειες του CAN”. Η επίθεση κράτησε 7 χρόνια και ήταν σκληρή δουλειά».

Υπάρχουν όμως και μάχες πιο διακριτικές. Ουάσινγκτον, πρωτεύουσα των Ηνωμένων Πολιτειών, η καρδιά της πρώτης παγκόσμιας δύναμης. Κάθε θρησκευτικό κίνημα έχει εδώ την αντιπροσωπεία του, για να υποστηρίξει τα συμφέροντά του. Το «Ινστιτούτο Θρησκευτικών και Πολιτικών Ελευθεριών» είναι μια ομάδα λόμπι, η οποία υπερασπίζεται τα δικαιώματα όλων των θρησκευτικών κινημάτων που συνεργάζονται μαζί του, ανεξαρτήτως της ταυτότητάς τους.

«Όλες οι πολιτικές ομάδες κάνουν λόμπι. Διότι όλες αυτές οι ομάδες επιδιώκουν να επιτύχουν τις ανώτερες πολιτιστικές και ηθικές αξίες τους και, εν πάση περιπτώσει, αυτές που αντιστοιχούν στη θεολογία τους ή στο όραμά τους για τον κόσμο. Οι Βαπτιστές του νότου, οι επιτροπές των Εβραίων της Αμερικής, το Κογκρέσο των Εβραίων της Αμερικής, το Συμβούλιο των Μουσουλμάνων της Αμερικής, υπάρχουν ομάδες λόμπι Καθολικών, Μουσουλμάνων, Εβραίων, υπάρχουν απ’ όλα. Όταν λοιπόν επιτίθεται κανείς στην Σαϊεντολογία, στους Ουνίτες, στους Μάρτυρες του Ιεχωβά ή σε οποιαδήποτε μειονοτική ομάδα μόνον για να τους εμποδίσει να κάνουν λόμπι, είναι απλώς γελοίο. Πιστεύω μάλιστα ότι είναι ανεύθυνο».

Επομένως η Σαϊεντολογία δεν ενοχλείται καθόλου. Το γραφείο του λόμπι της είναι εγκατεστημένο στην Ουάσινγκτον από το 1986. Με επιτυχία, όπως μας εξηγεί ο παλιός Σαϊεντολόγος Τζέσου Πρινς:

«Από το 1986 μέχρι σήμερα, η Σαϊεντολογία χρηματοδότησε πολλές προεκλογικές εκστρατείες πολιτικών προσώπων. Τους καλούσε σε εστιατόρια, σε άλλα τέτοια.

Σήμερα, έχουν έξι ή επτά μέλη του Κογκρέσου που κάνουν λόμπι γι' αυτούς».

Ένα παράδειγμα: ο γερουσιαστής Μπέντζαμιν Γκίλμαν έλαβε το 1998 άνω των πενήντα χιλιάδων φράγκων από τη Σαϊεντολογία για την προεκλογική του εκστρατεία. Ο Νεοϋορκέζος αυτός ρεπουμπλικάνος δεν είναι αχάριστος: οι θρησκευτικές ελευθερίες στην Ευρώπη απειλούνται, είναι λοιπόν επείγον να υπερασπίσει τα συμφέροντα του προστάτη του. Ιδού λοιπόν ο γερουσιαστής Γκίλμαν το 1999, ο οποίος ζητεί κυρώσεις κατά της Γερμανίας που κατηγορείται για παρενόχληση της Σαϊεντολογίας. «Η Γερμανία πρέπει να αλλάξει τη στάση της και ο Πρόεδρος πρέπει να λάβει τα κατάλληλα μέτρα».

Ο γερουσιαστής Γκίλμαν είναι επίμονος. Στην αλληλογραφία του τον ίδιο χρόνο ζητεί από τον Πρόεδρο του Συμβουλίου της Ευρώπης να ψηφίσει υποχρεωτικά κατά της ενίσχυσης αντιαρετικών κανονισμών.

Το Συμβούλιο της Ευρώπης, αλλά και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ο ΟΗΕ, όλοι οι διεθνείς οργανισμοί αποτελούν αντικείμενο αυτού του λόμπι. Για παράδειγμα, ο ΟΟΣΑ, ένας διπλωματικός οργανισμός που συγκεντρώνει Ευρωπαίους και Αμερικανούς. Από κοινού επιδιώκουν κανονικά να προβλέπουν ενδεχόμενες οικονομικές κρίσεις και συγκρούσεις στην Ευρώπη. Το Μάρτιο του 1999 οι Αμερικανοί γερουσιαστές του ΟΟΣΑ οργάνωσαν ένα συμπόσιο στη Βιέννη. Το θέμα της ημέρας ήταν οι θρησκευτικές ελευθερίες στην Ευρώπη. Ο Ντενί Μπαρτελεμί συμμετείχε στις συζητήσεις και θυμάται με κατάπληξη τη συνδιάσκεψη αυτή: «Είχαν συστήσει μια Επιτροπή εμπειρογνομόνων, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονταν ορισμένα πρόσωπα γνωστά για τις αντιδράσεις τους υπέρ των αιρέσεων και υπέρ της αναγνώρισης αυτών των οργανισμών ως μειονοτικών θρησκειών».

Πράγματι την ημέρα εκείνη, καλεσμένοι των Αμερικανών γερουσιαστών ήταν τρεις μάρτυρες. Μεταξύ αυτών ο Αλέν Γκαρέ, δικηγόρος των Μαρτύρων του Ιεχωβά και ένθερμος συνεργάτης των δημοσιεύσεων της Σαϊεντολογίας. Άλλος προσκεκλημένος μάρτυρας ήταν ο πάστορας Λουί ντε Μεό, επικεφαλής του Θεολογικού Ινστιτούτου της Νιμ, κορυφαίος εκπρόσωπος στη Γαλλία της Greater Grace, που ήταν ο σύμμαχος της Σαϊεντολογίας στην επίθεση κατά του CAN. Και μόνον οι φωτογραφίες τους τον ενοχλούν:

«Είναι αδιανόητο πώς ένας τέτοιος χώρος του ΟΟΣΑ είναι δυνατόν να χρησιμοποιείται για τη διάδοση τόσων ανακριβειών σχετικά με αυτά που συμβαίνουν στη Γερμανία, στη Γαλλία, στην Ευρώπη, γενικώς. Εν πάση περιπτώσει, για τη Γαλλία. Και είναι εντελώς σκανδαλώδες, ιδίως όταν επιτρέπεται να προειδοποιούνται κάποια κράτη κατά τέτοιο τρόπο».

Μια προειδοποίηση, μερικές φορές πολύ επίσημη. Έτσι, το Στέιτ Ντηπάρτμεντ, το υπουργείο Εξωτερικών της Αμερικής, αναφέρει σε έκθεσή του για τις θρησκευτικές ελευθερίες στον κόσμο, τον κατάλογο των διακρίσεων, των οποίων είναι θύμα στη Γαλλία ο πάστορας ντε Μεό και οι πιστοί του.

Είχαμε ραντεβού στο Στέιτ Ντηπάρτμεντ για μια συνέντευξη, αλλά, ξαφνικά, δεν είμαστε πλέον ευπρόσδεκτοι:

— Η εν ενεργεία εξουσία μας είπε όχι, και αυτό είναι το πρόβλημα.

— Ποιος είναι αυτή η εξουσία;

— (γέλια) Ο βασιλιάς.

Στη μεγαλύτερη Δημοκρατία του κόσμου υπήρξε μόνον ένας βασιλιάς: ο βασιλιάς της επιρροής και του λόμπι, ο Σαΐε- ντολόγος Λαφαγιέτ Ρον Χάμπαρντ. Ο βασιλιάς έχει πεθάνει, αλλά άφησε στους κληρονόμους του ένα δίκτυο και πολλές μεθόδους. Κατ' στο τεράστιο βασίλειο κυκλοφορεί από τότε η φήμη ότι ορισμένοι ωφεληθήκαν – αν και πρόεδροι.

Είδαμε πώς και σε ποιο βαθμό οι αιρετικές ομάδες, χάρη στο λόμπι, που είναι κάτι το φυσικό στις Ηνωμένες Πολιτείες, κατάφεραν να χρησιμοποιήσουν την αμερικανική διοίκηση ώστε, μέσω της διπλωματικής οδού και μέσω διαφόρων πιέσεων στα γαλλικά, γερμανικά, ακόμα και ιταλικά θεσμικά όργανα, να επιτύχουν τους σκοπούς τους.

Να σημειώσετε ότι συνάντησα ανθρώπους που συντάσσουν αυτές τις εκθέσεις εντός της αμερικανικής διοίκησης, οι οποίοι ισχυρίζονται ότι ιδίως η Γαλλία δεν σέβεται πια τη θρησκευτική ελευθερία. Διόλου φιλικές δηλώσεις. Οι άνθρωποι αυτοί είναι ανώτατοι αξιωματούχοι. Συνάντησα μάλιστα έναν σύμβουλο του Προέδρου των Ηνωμένων Πολιτειών, εν ενεργεία σύμβουλο του Προέδρου Μπους. Το άτομο αυτό δεν μιλούσε γαλλικά. Δεν μιλούσε καμία ευρωπαϊκή γλώσσα και παρ' όλα ταύτα ήταν επιφορτισμένος να παρακολουθεί την κατάσταση των θρησκευτικών ελευθεριών στην Ευρώπη. Οι περισσότεροι από τους ανώτατους Αμερικανούς αξιωματούχους, τους οποίους συνάντησα, δεν διαβάζουν κανένα επίσημο κείμενο. Διαβάζουν μόνο κείμενα που αποστέλλονται από τις υπηρεσίες πληροφοριών ή τους πληροφοριοδότες τους ή από τις ομάδες των λόμπι. Βλέπετε την απομόνωση που υπάρχει μεταξύ των υπηρεσιών της αμερικανικής διοίκησης και ορισμένης πραγματικότητας. Γιατί αυτό που συμβαίνει σε επίπεδο αιρέσεων, συμβαίνει και σε άλλους χώρους.

Θα ήθελα απλώς ννα υπενθυμίσω ότι ο Πρόεδρος Κλίντον είχε ως δικηγορικό γραφείο το γραφείο της Σαϊεντολογίας. Και υπάρχει και ένα ανέκδοτο:

Όταν έγινε η Διάσκεψη του ΟΟΣΑ στην Βιέννη, στην οποία αναφερθήκαμε προηγουμένως, για τις θρησκευτικές ελευθερίες, διάφορες ομάδες ήλθαν να παραπονεθούν ότι στη Γαλλία παραβιάζονται τα δικαιώματά τους. Όταν ζητήθηκε από έναν από τους παρόντες μάρτυρες να δώσει το σημείο επαφής του, ως σημείο επαφής έδωσε τον αριθμό τηλεφώνου του αμερικανικού Στέιτ Ντηπάρτμεντ. Είναι βέβαια ένα μικρό αστείο, ένα ανέκδοτο, δείχνει όμως τη σύγχυση που επικρατεί στους κόλπους της αμερικανικής διοίκησης επί του θέματος. Θέλω απλώς να δείξω ακόμα δύο έγγραφα. Ένα τέλεξ, που εστάλη από την αμερικανική πρεσβεία της Μα-

δρίτης στο αμερικανικό υπουργείο Εξωτερικών, και είναι σχετικά απόρρητο, στο οποίο περιγράφονται τα προβλήματα που συναντούσαν οι Σαϊεντολόγοι στην Ισπανία και πώς η αμερικανική πρεσβεία φρόντιζε ώστε να επιβραδύνει το έργο των δικαστικών αρχών και τελικά να συνεργάζεται με την αίρεση για να οργανώνει την απαλλαγή της.

Βλέπουμε δηλαδή τους στενούς δεσμούς και την κοινή δράση. Και για το τέλος έχω ένα κείμενο της Σαϊεντολογίας για την Ελλάδα, όπου η οργάνωση επικοινωνεί με την μητρική στις ΗΠΑ και δηλώνει την ικανοποίησή της για την παρέμβαση της CIA, που επέτρεψε το κλείσιμο μιας ελληνικής υπηρεσίας πληροφοριών, η οποία εργαζόταν κατά της αιρέσεως, και την απόλυση του προσωπικού της. Βλέπετε ότι σαφέστατα υπάρχουν σχέσεις μεταξύ της κορυφής της αιρέσεως και της αμερικανικής διοίκησης.

[Πηγή](#)